

Mücadele

Temmuz 1978
Sayı 22
Fiyatı 50 pf.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

MÜCADELE GAZETESİNİN TÜRKİYEYE GİRMESİ YASAKLANDI
MÜCADELE GAZETESİ YASAKLANABİLİR AMA;BASKI VE SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELE
DURDURULAMAZ

Türkiyeli işçiler, yurtseverler, kardeşler

ATİF'in yayın organı olan "Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE" gazetemizin Türkiye'ye girmesi, Bakanlar Kurulunun Mayıs ayı sonunda aldığı bir kararla yasaklandı. Bakanlar Kurulu aldığı bu kararla bir kez daha açık bir biçimde kime hizmet ettiğini; kime karşı ve kimden yana olduğunu ortaya koydu.

"SÖMÜRÜ VE BASKIYA KARŞI MÜCADELE" GAZETESİ NEDİR? NEYİ SAVUNMAKTADIR?

"Sömürü ve baskıya karşı MÜCADELE" gazetesi, Federal Almanya'da ki ilerici Türkiyeli işçilerin tek kitle Federasyonu olan ATİF'in, aylık yayın organıdır. Mücadele, ATİF programı çerçevesinde yayın yapan, ve Federal Almanya'da basın kanunu hükümlerine göre çıkarılan bir yayın organıdır. Mücadele gazetesi Türkiye'nin emperyalizme bağımlı olmasına karşı çıkmakta; Bağımsız bir Türkiye istemektedir.

Mücadele gazetesi, Türkiye'de emperyalizme ve usaklık eden komprador patronların ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne karşı çıkmakta; Halk demokrasisinin hüküm sürdüğü bir Türkiye istemektedir.

Mücadele gazetesi, ATİF programına uygun olarak tutarlı bir anti-emperyalist çizgi izlemektedir. Mücadele, yalnızca şu veya bu emperyalist güce karşı değil; tüm emperyalist ve sosyal-emperyalist güçlere karşı çıkmaktadır. Mücadele, bir emperyalist güce karşı mücadele adı altında, diğer emperyalist güçlerin propagandasını yapmayı red etmekte; bunu yapanları emperyalizmin usakları olarak teşhir etmektedir.

Mücadele gazetesi, ATİF programına uygun olarak tutarlı bir anti-faşist çizgi izlemektedir. Mücadele gazetesi, Faşizme karşı mücadeleden yalnızca bir faşist klige karşı mücadele etmeyi değil; faşizmin her türüne karşı mücadele etmeyi anlamaktadır.

Mücadele gazetesi, halkı "faşizme karşı mücadele" yafatası altında hakim sınıfların, bir kanadına karşı, bir diğer kanadınakuy ruğuna takma siyasetine karşı çıkmakta; bunu yapanları teşhir etmektedir. Mücadele gazetesi doğru olarak, ülkemizde faşizmin, hakim sınıfların tümünün iktidar şekli olduğunu; faşizme karşı mücadelenin, halk iktidarı için mücadele demek olduğunu tespit etmiştir.

Mücadele gazetesi, ülkemizde emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı; Halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemeyi; bu mücadelenin propagandasını yapmayı kendine görev edinmiştir.

Mücadele gazetesi, uluslararası alanda başta bugün baş savaş kıskırtıcıları, en büyük silah tüccarları ve sömürücüler olan Amerikan emperyalizmi ve Rus Sosyal emperyalizmi olmak üzere; emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericiliğe karşı; uluslararası işçi sınıfının ve ezilen halkların safında yer almakta; devrimci hareketlerin propagandasını yapmaktadır.

Mücadele gazetesi, F.Almanya'da; Batı Alman emperyalist burjuvazisi tarafından iktidara, kemiğine kadar sömürülen Türkiyeli işçilerin haklarını savunmakta; işçilerin sömürü ve baskıya karşı verdikleri mücadelenin örgütlenmesine hizmet etmektedir. Mücadele gazetesi, ATİF programına uygun olarak, bir yandan batı Almanya'da ki Türkiyeli işçilerin ekonomik taleplerini savunur; yabancılar üzerine uygulanan baskılara karşı çıkarken; diğer yandan, sürekli olarak Türkiyeli işçiler için gerçek kurtuluşun ancak Türkiye'de ki devrimle olacağını göstermektedir.

Mücadele gazetesi, Türkiyeli işçilerin, enternasyonalist bir ruhla eğitilmesine hizmet etmekte; çeşitli milliyetlerden iş-

çilerin ortak mücadelesini savunmaktadır.

Mücadele gazetesi, ülkemizde Türk olmayan tüm milliyetlere ve özellikle de Kürt milletine karşı uygulanan milli zulüme karşı çıkmakta; ulusların kendi kaderini tayin hakkını ve tüm milliyetlere tam hak eşitliğini savunmaktadır. Mücadele, emperyalistlerin ve usaklarının çeşitli milliyetlerden halkı birbirine karşı kıskırtma siyasetine karşı çıkmakta; milliyeti ne olursa olsun, tüm halkın emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı mücadelesinde birliğini savunmaktadır.

Mücadele gazetesinin izlediği bu doğru siyaset: Bugün yalnızca F.Almanya'da değil; tüm batı Avrupa devletlerinde bulunan Türkiyeli işçiler arasında yayılmaktadır. Mücadele gazetesi aynı zamanda her geçen gün daha fazla Türkiye'de ki ilerici çevrelerin dikkatini çekmeye başlamıştır. Bu hakim sınıfların ve onların siyasi temsilcilerinin rahatsız etmiş; onlar Mücadelenin kitlelere ulaşmaması için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardır. Faşistler ve Sosyal faşistler esas olarak yurtdışında çıkan ve yurtdışındaki işçilere seslenen Mücadele gazetesini satan ATİF üyelerine ve ilerici işçi ve öğrencilere çeşitli yerlerde saldırımlarını sürdürmektedir. Ama saldırılar, Mücadele'nin gelişmesini ve kitlelere yayılmasını, gider kitlelerin mali olmasını engelliyememiştir.

Türkiye'de hakim sınıfların devleti de, Mücadelenin Türkiye'de ki ilerici derneklere ulaşmasını engellemek için her şeyi yapmış; Mücadele gazetelerine çeşitli kere ler postada el konmuş; veya 'adres bulunamadı' gerekçesiyle ATİF adresine geri yollanmıştır. Fakat buna rağmen Mücadelenin, Türkiye'de ki ilericilerin eline geçmesi tam olarak engellenememiştir. Türkiye'de hakim sınıfların bugünkü Ecevit hükümeti, son çareyi Mücadelenin Türkiye'ye girmesini yasaklamada bulmuştur.

Türkiyeli işçiler, yurtseverler, kardeşler

Bildiğimiz gibi Ecevit başbakan olmadan önce, demokrasi havariliği yapıyor; yurtsever devrimci yayın organlarının yasaklanmasına; sorumlularının tutuklanmasına şid-

ATİF'in eylemi

detle karşı çıkıyor(!); fikir suçu diye, birşey tanımadığını söylüyor; yayın organlarını yasaklayanları faşistlikle suçluyor. OHP programında, düşünce özgürlüğünü sınırlamaktan yana olanların "büyük çıkar, çevrelerinin sınıf egemenliğinin savunucusu" olduğu ilan ediliyordu. (Ak günlere s. 179)

Gazetemiz Mücadelenin yasaklanması, Ecevit'in demokrasi havariliğinin bir sahte, karlık olduğunu bir kere daha bütün çıplaklığı ile gözler önüne sermektedir. Ecevit-i 'umut' olarak görmüş olanlar ve hala görenler gözlerini açmalı; gerçekleri görmelidirler. Ecevit'in muhalefette iken söyledikleri ile; hükümete geldiğinden beri yaptıklarını kısaca karşılaştırmak bile onun başını çektiği hükümetin halk düşmanı, faşist yüzünü görmeye yeter:

- Dün muhalefette iken, emperyalizme karşı nutuklar atan Ecevit; bugün hiç bir dönemde görülmemiş kadar yoğun bir biçimde Türkiye'nin zenginliklerini her türden emperyalistlere peşkeş çekmekte ve bununla da 'döviz dar boğazını aşık' diyerek övünmektedir.

- Dün muhalefette iken pahalılığa ve işsizliğe karşı nutuklar atan Ecevit, bugün 'hükümet ağır bir ekonomik yük devir aldığı için, halkın zamları, devalüasyonu, vergileri hoş görmesini' talep etmektedir.

- Dün muhalefette iken lokavta karşı çıkan grev hakkını lafta savunan Ecevit, bugün hükümette grev yasaklamaktadır. (Gerekçe: Milli menfaatler!)

- Dün muhalefette iken işkenceye, kontrgerillaya vs. karşı çıkan Ecevit bugün, hükümette 'Kontr-gerilla yoktur' demekte; işkencenin uygulayıcılığını yapmaktadır. Başbakanlığa bağlı MİT işkencehanelerinde, işkence tüm şiddeti ile sürmektedir.

- Dün muhalefette iken, hükümetin "faşist cinayetleri önleyemediği için istifa etmesi gerektiğini" söyleyen Ecevit, bugün hükümette MHP'li sivil faşist sürülerin ve devletin resmi kolluk güçlerinin faşist ci-

Devamı 7. sayfada

YÜRÜYÜŞ

8 TEMMUZ 1978 CUMARTESİ

SAAT 10.30

FRANKFURT

BOCKENHEIM

KURFURSTENPLATZ

EMPERYALİSTLER VE UŞAKLARI ECEVİT HÜKÜMETİNDEN MEMNUN

Ecevit Komprador-Patron ve Toprak Ağaları ile Birlikte!

"Türkiye'nin artık 70 cente ihtiyacı yoktur. Yoğun çabalarımız sayesinde geçen beş aylık dönem içinde, 5 Milyar dolarlık ödeme kolaylığı sağlanmış, içinde bulunulan döviz dar boğazından çıkılmıştır."

Maliye bakanı geçen ay başında yaptığı basın açıklamasında, ekonomik durum konusunda, bunları söyleyerek övünüyordu. Geçen beş aylık dönem içerisinde olan gerçektir nedir? Ne demektir Türkiye'nin döviz dar boğazından çıkması? Türkiye halkına bu döviz dar boğazından çıkmanın getireceği sonuçlar nedir? İşte maliye bakanı bu sorulara cevap veriyordu.

Türkiye ekonomisi bugün bütünüyle dışa bağımlı bir ekonomi durumundadır. Türkiye'de ki sanayi kuruluşlarının çok büyük bir bölümü, yabancı sermaye ile kurulmuş; her yönü ile dışa bağımlı montaj ve ambalaj kuruluşlarıdır. Dışardan paketlenen monte edilecek parçaların gelmesi halinde; veya bu parçaların transfer edecek dövizin olmaması halinde bu sanayi kuruluşları hiç bir şey üretemez durumundadır. Tarım da ise emperyalizme bağımlı hakim sınıfların tarım siyaseti sonucu, bugün Türkiye kendi buğdayını bile üretemeyecek durumdadır. Tarım, giderek ihracata dönük bir niteliğe büründürülmeye çalışılmakta, böylece bütünü ile emperyalist dünya pazarına bağlanmaktadır. Tarım ürünlerinin fiyatları, emperyalist devletler tarafından belirlenmek durumundadır. Ham maddelerin önemli bir bölümü (petrol, demir, bakır, wolfram) doğrudan emperyalist tekeller tarafından çıkarılmaktadır. Türkiye sanayi alanında iğneden makinasına kadar her şeyi ithal etme durumundadır. Hatta bazı tarım ürünleri bile ithal etmek zorunda kalmaktadır. Dışardan mal alabilmek için yabancı paraya yeni döviz ihtiyacı vardır. Türkiye'nin döviz kaynakları bugün üzüm, incir, tütün, pamuk, fındık gibi tarım ürünleri; az miktarda pamuklu dokuma ihracatından ve işçilerin gönderdikleri paradan elde edilen döviz geliridir. Bunun Türkiye'nin ithal ettiği mallar için yeterli olmadığı açıktır. Bunun sonucunda Türkiye, emperyalist devletlerden ve kredi kurumlarından sürekli borç almaktadır. Bugün Türkiye bu borçların faizini bile kendi gücü ile ödeyemeyecek durumdadır. Eski borçlarını, ve faizlerini ödemek için yeni borçlar alınmakta, sonu gelmeyen borç zinciri böylece uzayıp gitmekte; Türkiye'nin borçlu olduğu emperyalist devlet ve kredi kurumları; kredi musluklarını kapama tehdidiyle, Türkiye'nin mali ve iktisadi siyasetini istedikleri gibi yönlendirmektedirler. Nitekim MC nin son dönemlerinde de böyle olmuştur. MC nin son dönemlerinde, borçların vadesi gelip çatmıştı, ama elde bu borçları ödeyecek döviz yoktu. Türkiye nin borçlu olduğu emperyalist devlet ve tekeller, MC nin hükümetten uzaklaşmasını daha sağlam bir hükümetin iş başına gelmesini istedikleri için MC hükümetine kredi vermediler. Daha sonra iş başına gelen Ecevit hükümetinin ilk işi, Uluslararası para fonu adlı kuruma iyi niyet mektubunu vererek, kredi alabilmek için her şartın kabul edildiğini bildirmek oldu. Ardından IMF in istediği tüm tedbirler gerçekleştirildi. Bu tedbirlerin en önemlilerinden biri Türk parasının değerinin düşürülmesidir. Bu "iyi niyet mektubu" ve alınan tedbirlerin ardından, emperyalist kurumların Türkiye'ye karşı kısa süre uygulamaları kredi boykotu kaldırıldı. Türkiye IMF den, B. Almanya'dan, Belçika'dan, ABD den, Dünya bankasından 1 Milyar doların üzerinde kredi aldı. Ayrıca 2,5 Milyar dolar tutarında borç ertelendi. Rus Sosyal emperyalistleri ile de yeni bir kredi anlaşması için görüşmeler başladı. Ayrıca

başka emperyalist devlet ve kurumlarla da yeni anlaşmalar yapıldı. İşte, maliye bakanı Müezzinoğlu'nun övünerek anlattığı durum budur. Türkiye'ye son beş ay içinde, hiç bir dönemde görülmemiş bir yoğunlukta emperyalist sermaye akmış; yani Türkiye'nin zenginlikleri hiç bir dönemde görülmemiş bir yoğunlukta emperyalist sermayeye satılmıştır. Müezzinoğlu'nun söylemediği 5 Milyar dolarlık "ödeme kolaylığı"nın yarısının ertelen borç; yarısının ise yeni alınan borç olduğu gerçektir. Bu borcun Türkiye halkının alın teri, göz nuru ile ödeneceği gerçektir. Emperyalist sermaye, Ecevit hükümetine güvenmekte, o da onlara istediği her güvenceyi vermektedir. Son dönemde ki sermaye akımı bunun göstergesidir. Ecevit hükümeti emperyalistlere uşaklık edenlerin hükümetidir.

Uşaklık yalnızca, ekonomik alanda değildir. Ecevit siyasi alanda da öncelikle batı Alman emperyalizminin, ama bunun yanında bütün batı emperyalistlerinin güvendiği bir uşaktır. Ecevit, NATO zirvesinde yaptığı militan anti-komünist konuşmalarla batıdaki tüm emperyalist devlet seflerinin yüreğini fethetmiştir. Şimdi SSCB ye yapacağı gezide de Brejnev'in gönlünü yapmaya çalışacaktır. Ecevit'in siyasi alandaki bu uşaklık gösterileri, emperyalist efendiler tarafından takdirle karşılanmaktadır. Alman Başbakanı Schmidt uşağı Ecevit'i desteklemek için Ecevit'in batı Almanya gezisi sırasında ambargo konusunda Amerikan emperyalizmine sitemde bulunmuş. NATO zirvesinde ambargonun kaldırılması istenmiştir. Amerikan başkanı Carter'de Ecevit'e ambargonun kaldırılması için elinden gelen her şeyi yapma yolunda söz vermiştir.

Ecevit ile uşaklık ettiği emperyalistlerin temsilcilerinin görüşmesindeki havayı Ecevit'in gezisini izleyen bir başka uşak Abdi İpekçi ballandıra ballandıra şöyle anlatıyor:

"Toplantıya Amerika tarafından katılan bir yetkili bu anlaşma havasını şöyle tanımlıyordu:

- Sanki bir iç kabine toplantısı yaptık. Birbirimizle iki ayrı hükümet değil, aynı hükümetin üyeleri gibi konuştuk."

(Abdi İpekçi: 1 Haziran 1978 Milliyet Washington'da)

Aslında bu sözlerle eklenecek fazla bir şey yoktur. Ecevit'in emperyalizme uşaklık ilişkisi bundan daha açık anlatılamaz. Ecevit hükümetinden memnun olanlar, yalnızca emperyalistler değildir. Emperyalistlerin Türkiye'de ki yerli uşaklarının çok önemli bir bölümü de Ecevit hükümetinden esas olarak hoşnuttur. Ecevit Haziran ayı içinde Türkiye Sanayi Odaları tarafından düzenlenen "Türkiye ekonomisinin mali sorunları" adlı toplantıya katılarak konuşmuş, burada kompradorlara ve top rak ağalarına güvence vermiştir. İşte Ecevit'in konuşmasından inciler:

"İş adamlarının bizden çekinmesine bir neden yoktur."

"Biz herhangi bir devletleştirme programı ile vatandaşın karşısına çıkmadık."

"İşçi ücretlerini arttırma istemi makul olmalı. Bu konudaki çabalarımızı biliyorsunuz."

"Olanakları iyi ve sorumlu kullanmalıyız, yoksa bu yıldan daha ağır bunalımlar yaşarız. Şans demokratik rejim içinde ekonomiyi kurtarmak için son şanstır."

"Gitsem ne gelecek? Gelen, Türkiye'yi 70 cente muhtaç bırakan anlayış olacaktır."

Kurtuluş geriye dönüşlerde değil, yeni çözümlerde aranmalıdır."

(Kaynak Cumhuriyet gazetesi)

Ecevit'in siyasi temsilciliğini yaptığı sınıflara verdiği bu güvence, bu sınıflar tarafından hoşnutsuzlukla karşılanmış,

bunlar memnurluklarını şöyle belirtmişlerdir:

İstanbul Sanayi Odası başkanı Nurullah Gezgin:

"1978 e geçmişin zor koşulları içinde girdik....."

"Son aylarda hükümetin dış ticaret açığını kapatacak kaynaklar bulmak için yoğun bir çaba içinde bulunduğunu olumlu bir çalışma ve gelişme olarak izlemekteyiz. Ancak Türkiye'nin sadece dış borçlanmayla yıllık döviz açıklarını kapatması düşünülemez, bu alandaki köklü çare ihracatın, gerçekçi yollarla fiilen arttırılmasıdır. Türkiye temel bir tercih yapmalı ve iç tüketimden fedakarlık pahasına ürettiği malların mümkün olan büyük kısmını ihracata tahsis etmelidir."

"Biz sanayiciler olarak güçlü ve kendi içinde uyumlu bir iktidar özleminde olduk. Bu nedenle büyük bir cesaretle alınan ekonomik kararları destekliyoruz. Alınan kararlarda büyük bir acelecilik görülmemekte, ancak bu sorunları 1978'de çözme isteginden kaynaklanmaktadır. Buna rağmen, hükümetin ekonomiyi sağlıklı ortama o turtma girişimlerini ve özellikle dış politika alanında saygınlık kazandıran çabalarını şükranla karşılamaktayız."

Türk Sanayici ve İş adamları derneği başkanı:

Türkiye işverenler Konfederasyonu YK başkanı Halit Narin, Sanayi Odaları Birliği başkanı Sakıp Sabancı, İSO meclis başkanı İbrahim Bodur da toplantıda konuşmalar yaparak, hükümetten yeni bazı taleplerde bulunmuşlardır.

Emperyalistlerin, Türkiye'de ki uşaklarının Ecevit hükümeti, aynı zamanda işçi düşmanı sendika ağaları tarafından da desteklenmektedir. Ecevit, geçen ay içinde DİSK'in başını çeken sendika ağalarıyla da görüşmüş, yapılan ortak açıklamada, "Hükümet ile demokratik işçi hareketinin, işbirliği ve dayanışma içinde hareket etmesi gerektiğinde birleşildiği" belirtilmiştir. Türk İş'in başını çeken sendika ağalarında, Ecevit hükümetini destekleme konusunda DİSK ile yarışmaktadırlar.

Halk içinde, Ecevit "efsanesi" önemli ölçüde yıpranmasına rağmen, hala Ecevit'i ehven-i şer gören çoktur. Ecevit'in ehven-i şer görünmesinin temel sebeplerinden biri de, bugün Amerikancı faşistlerin özellikle MHP'nin Ecevit hükümetine saldırmaları; ne pahasına olursa olsun, Ecevit hükümetini yıkmaya çabalamasıdır. Bu hakim sınıflar içindeki bir iktidar dalışı masından başka bir şey değildir. Ecevit'in MHP'li faşistlere saldırması, antifaşist mücadele değil, Ecevit hükümetinin, gerçekten iktidar olma isteginden kaynaklanan, hakim sınıflar arasındaki bir dalışmadır.

Halk için kurtuluş, hakim sınıfların, şu veya bu kanadının peşine takılmak değildir. Kurtuluş, kendi bağımsız gücüne dayanarak, örgütlenerek, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine katılmaktır.

A.CAN=

**MÜCADELE'Yİ
OKU OKUT
ABONE OL
ABONE BUL**

ABONE ŞARTLARI:

1 YILLIK 12 DM

6 AYLIK 6 DM

**ATİF'İN GREV VE HUKUKİ
YARDIM FONUNA
BAĞIŞTA BULUNALIM**

HILDESHEİM

ATİF'in hukuki yardım fonu için Hildesheim'da toplam 631.50 DM yardım toplanmıştır. Bu bağış kampanyası, Hildesheimda bulunan ATİF sempatizanı arkadaşların önderliğinde yürütülmüştür.

Hildesheim'daki bu arkadaşların bu olumlu çalışmaları ve devrimci dayanışma örneği olan bu tavırları hepimizce örnek olmalıdır.

HILDESHEİM

KIBRIS'DA İŞGALE SON!

20 Temmuz 1978 Kıbrıs'ın faşist Türk ordusu tarafından işgalinin 4. yıl dönümüdür. 15 Temmuz 1974'de Kıbrıs'da faşistler, bir darbe teşebbüsünde bulundular. Sampson adlı faşist Rum yönetimindeki darbeciler, doğrudan doğruya Yunanistan'daki faşist cuntaya bağlı olarak çalışıyorlardı. Hedefleri Makarios'u devirmek, adayı Yunanistana bağlayarak 'ENOSİS'i gerçekleştirmektir. Darbeyi destekleyen Amerikan emperyalizmi idi.

O dönem Ecevit'in başbakanlığındaki CHP MSP hükümeti, Türk komprador burjuvazisi ve toprak ağaları, EOKA-B adlı faşist Rum örgütünün Kıbrıs'da darbe yaparak Makarios'u devirmesini bahane ederek, Kıbrıs'ın kuzeyi ni işgal ettiler. Böylece Kıbrıs, devlet olma anlamındaki 'bağımsızlığı' ve bütünlüğü ortadan kaldırıldı. Türk komprador ve toprak ağaları, özellikle Başbakan Ecevit, Kıbrıs'a 'barış' ve 'kardeşlik' götürdüklerini ileri sürdüler, ve işgal hareketine 'barış hareketi' adını verdiler.

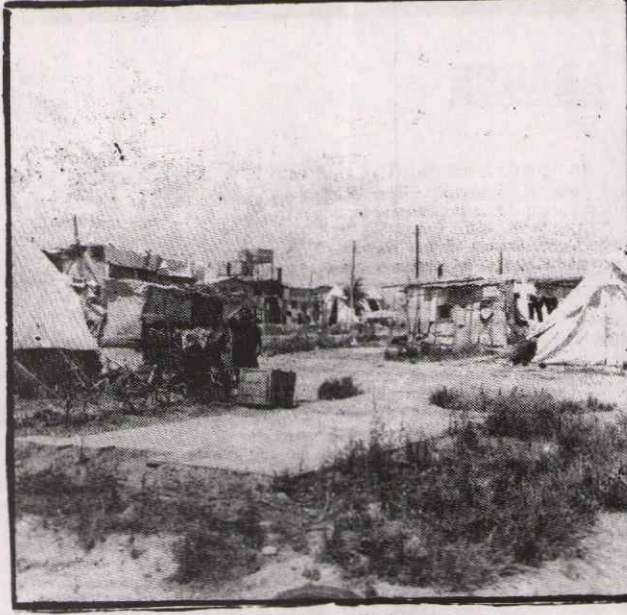
Kıbrıs'ın Türk hakim sınıfları tarafından işgal edilmesinin nedenlerini, ve işgalden sonra gelişen olayları anlamak için Kıbrıs'ın tarihini kısaca incelemekte fayda vardır.

Tarihi boyunca yabancı devletlerin askeri işgaline uğrayan Kıbrıs, 1570 yılında Osmanlı devleti tarafından feth edilmiş ve 1878 yılına kadar Osmanlı işgalinde kalmış, 1878 yılında Osmanlılar, adayı Rusya'ya karşı Osmanlıları destekleyen İngilizlere para karşılığında sattılar. İngiltere adayı bir sömürge olarak İngiliz imparatorluğuna bağladı.

Ada halkının çoğunluğunu meydana getiren Rumlar, İngiliz sömürgecilikine karşı, adanın Yunanistan'a bağlanmasını (ENOSİS) için, mücadele ettiler. Bu mücadelenin amacı Enosis, göven, gerici bir amaçtı. Mücadelenin başını çeken ise Kıbrıs Rum hakim sınıfları, (burjuvazi ve kilise) idi. Bu mücadele bil-hassa 1950 yıllarında büyük boyutlara ulaştı. Adadaki Türkler, adanın Yunanistan'a bağlanmasını istemiyorlardı. Çünkü hakim millet olan Rumlar, adadaki Türkler üzerinde ağırlık bir milli baskı uyguluyorlardı. Bu baskılar, Türklerle karşı girişilen katliamlarda kendini gösteriyordu. Türkiye ise adanın Türkiye'ye bağlanmasını istiyordu.

"Kıbrıs Türktür, Türk kalacaktır" diyorlardı. Bu dönemde Türkiye'deki hakim sınıflar tarafından ortaya atılmıştır. Savaşın büyük boyutlara ulaşması sonucu İngiliz emperyalistleri, 1959 yılının sonlarında savaşı durdurmak için bazı tavizler vermeye hazır olduklarını belli ettiler. 1959 yılının sonlarında Türkiye, Yunanistan, İngiltere arasında barış görüşmeleri başladı. Bu barış görüşmeleri asıl Kıbrıs halkını ilgilendiriyordu, ama Kıbrıs halkının temsilcileri görüşmelere ancak bu üç devlet kendi aralarında anlaştıktan sonra davet edildiler.

Sonuçta ada kağıt üzerinde bağımsızlığına kavuşmuş, İngilizler, adada 15 bin asker ve önemli yerlerde üs kurmayı garanti altına almışlardır. Rumlardan ve Türklerden, meydana gelen bir hükümet kurulması kararlaştırılmış, tespit edilen bu statükonun korunması görevini Yunanistan, Türkiye ve İngiltere üstlenmiştir. Rumlar bu anlaşma imzalandıktan sonra vazgeçmemişler ve adada Türklerle Rumlar arasında çatışmalar çıkmıştır. Bu çatışmaları Yunanistan ve Türkiye adaya asker yığmak için fırsat olarak kullanmışlardır. 1964 yılında adaya ayrıca BM askerleri gönderilmiş böylece adanın bağımsızlığı adım adım yok edilmeye başlanmıştır. pratikte adada ikili bir iktidar sürmeye başlamıştır. Adadaki hükümet ada Türkleri tarafından boykot edilmiştir. Ama bu ada hükümetini bütün ada halkı adına konuşmaktan alıkoymamıştır. Türkiye bu dönemdeki müdahaleleriyle Enosis'e ne olursa olsun izin vermeyeceğini göstermiştir. Bu dönemde Yunanistan'da faşist darbe olmuştur. 1967 den sonra Enosis'in imkansızlığı, Rum halkının geniş kesimlerinde ve hükümetçe de kabul edilmiş, ve Kıbrıs hükümeti, çeşitli emperyalist güçler arasında denge siyaseti izlemeye başlamıştır. Makarios hükümetinin, pratikte Enosis'ten vazgeçmesi, adadaki Enosis taraftarlarını ve Yunanistan'daki faşist cuntayı, dolayısıyla da Amerikayı Makarios'un karşısına geçirmiştir. Makarios bundan böyle iç siyasette batının en güçlü revizyonist partisi olan AKEL'e yaslanmış, dışta ise Rus sosyal-emperyalizmine yanaşmaya başlamıştır. Aynı dönem içinde Batı Avrupa emperyalist devletleriyle ABD emperyalizmi arasındaki gelişmelerde artmış, bunlar çeşitli konularda ABD'nin siyasetine; karşı çıkmaya başlamışlardır. Böylece Amerikan adada saldırgan bir NATO üssü kurma planı suya düşmüş, adadaki İngiliz üssünün ABD'nin emrine verilmesi tehlikeye girmiştir.

DARBE ÖNCESİ DURUM

Adada Makarios duruma hakimdi. Enosisçilerin EOKA-B adlı örgütü giderek sıkı bir tek tip altına alınmıştı. Makarios adayı Yunanistan'ın güdümünden kurtarmak istiyordu. Bununla ilgili Yunanistan'a derhal bir ultimatom vererek adadan 650 subayını çekmesini istedi. Makarios, bu arada adım adım Rus sosyal-emperyalizmine yanaşıyordu.

Buna paralel olarak Yunanistan'da faşist diktatörlüğe karşı halk hareketi giderek gelişiyordu. Ekonomik ve siyasi buhran, faşist terörle bastırılmaya çalışılıyordu. Cunta kamuoyunda gittikçe nefret kazanıyordu. Tek tutacağı dal ise ABD emperyalizmiydi. Cunta zaten ABD emperyalizminin en bağımlı ve sadık uşağıydı.

Türkiye'de ise Ecevit Başbakanlığındaki CHP-MSP koalisyonu dönemiydi. Bu kanat

Amerikan emperyalizminin vesayetinden kurtulmak için mücadele ediyordu. Ecevit, Türkiye'de ABD emperyalizminin menfaatlerine dokunan bazı girişimlerde bulunmuştu. (baş baş ekiminin serbest bırakılması) Böylece Türkiye'de geniş sol cepheyi kazanmak istiyordu. İçte verdiği sözlerin hiç birini yerine getirmedikinden gittikçe tecrit oluyordu; diktatleri dış siyasete çekmek istiyordu. İşçi-köylü ve gençlik hareketleri, yükseliyordu. Komprador burjuvazinin Amerikancı kanadı bu durumda hazır bekliyor, bir yandan darbe hazırlıkları yaparken; diğer yandan da Meclis içinde bütün Amerikancıları "milli cephe" adı altında toplamaya çalışıyordu.

İşte bu şartlar altında Yunan faşist cuntası, 15 Temmuz'da Kıbrıs'da darbe hareketine geçti. Ardında ABD emperyalizminin durduğu bu darbenin amaçları şunlardı:

Amerikan emperyalizmi Kıbrıs'da darbe ile çok taraflı menfaatlerini gerçekleştirmek istiyordu.

1- Kıbrıs Ortadoğu'da stratejik öneme sahip bir adadır. Ada ABD Savunma Bakanlığı raporlarına göre, "Akdenizde batmaz bir uçak gemisidir." Askeri yönden çok büyük önemi olan bu adaya sahip olan emperyalist güç, dünya petrol üretiminin % 60'ından fazlasını gerçekleştiren Ortadoğu'da diğer emperyalist güçlere oranla önemli bir mevki elde etmiş olur. Adaya hakim olan emperyalist güç, Ortadoğu'daki bütün askeri hareketleri kontrol altına alabilir. Adadan iyi bir dinleme istasyonu ile Ortadoğu'daki tüm radyo ve telsiz haberleşmelerini izlemek olanağı vardır.

Ortadoğu'da böyle önemli mevkiye sahip olan adaya diğer emperyalist güçler gibi Amerikan emperyalizmi de tek başına hakim olmak istiyordu. Adadaki Makarios yönetimi ise esas olarak İngiliz emperyalistlerine uşaklık ediyordu. Makarios yönetimi içte batının en güçlü revizyonist partisi AKEL'e dayanıyordu. Dışta ise Yunanistan'daki Amerikancı cuntaya karşı tavır takınıyor; Rus sosyal emperyalistleri ile iyi ilişkiler geliştirmiyordu.

Amerikan emperyalistleri adaya kesin olarak hakim olabilmek amacıyla Makarios yönetiminin devrilmesini, adada Yunanistandakine benzer doğrudan kendilerine bağımlı faşist bir diktatörlük kurulmasını istiyorlardı.

Böylece adayı doğrudan kontrol altına almak, Ortadoğu'daki emperyalistlerarası hegemonya dalasmasında önemli bir mevki kapmak istiyorlardı. Darbenin birinci ve esas amacı bu idi.

2- Bu esas amacın yanında, darbenin yan etkileri de olacaktı. Önce darbenin başarıya ulaşması halinde, Yunanistan'daki Amerikan uşağı faşist cunta göven milliyetçilik temelinde halkı kendi çevresinde toplayacak, ve tecrit olma durumundan kurtulacaktı. Böylece

lece amerikan emperyalizmi Yunanistan'daki kesin hakimiyetini sürdürme imkanını bulacaktı.

3- Türkiye'de ise, darbenin başarısı esas olarak Avrupada'ki emperyalist devletlerin uşaklığını yapan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcisi olan Ecevit hükümetini zayırlatacak; ve Amerikancıların yeniden hükümet olmasına zemin hazırlayacaktı.

DARBEDEN SONRA Kİ GELİŞMELER

İşte bu amaçlarla tezgahlanan darbe harekati, Amerikan emperyalistlerinin beklediği sonuçları vermedi. Darbe ilerici Rum halkının silahlı direnişi ile karşılaştı. Adadaki Türk kompradorları Amerikancı darbeyi, 'bu Rumların iç işidir' şeklinde tavır alarak, desteklediler.

Darbeciler emellerine ulaşamadılar. Makarios, İngiliz emperyalistlerinin yardımı ile darbecilerin elinden kurtuldu. Darbeciler, kısa bir süre içinde dünya kamuoyu karşısında tecrit oldular. Darbenin gerçek tezgahlayıcısı olan Amerikan emperyalistleri dahi, sahte de olsa darbeye karşı çıkar göründüler. Bu durumdan sonra, Yunanistandaki ve Kıbrısta'ki faşist cuntaların yaşama durumları ortadan kalktı. Türk hakim sınıfları ise, faşist cuntaların dünya kamuoyunda iyice teşhir olmasını kendi menfaatleri doğrultusunda kullandılar.

Ecevit, Batı Avrupada'ki emperyalist devletlerin açık desteğini, Rus sosyal-emperyalizminin de onayını alarak, 20 Temmuzda faşist Türk ordusu Kıbrıs'a çıkarma yaptı. Hakim sınıflar adına konuşan Ecevit, bu saldırının "barış hareketi" olduğunu, "Türk ordusunun Kıbrıs'a barış ve kardeşlik götürmek" için çıkarma yaptığı yalanını yaydı.

Ecevit'in bu çıkarmayla amaçları şuydu:

a) Yunanistan'ın tecrit olmasından faydalanarak en kısa zaman içinde adada mümkün olan en geniş toprağı işgal etmek ve Kıbrıs'ın bağımsızlığına, verip taksimi gerçekleştirmek.

b) Kıbrıs olaylarından faydalanarak içte yerini sağlamlaştırmaktır.

Türkiye'nin "barış hareketi" adı altında yürüttüğü çıkarma harekati, bir ülkenin, bir halkın bağımsızlığına karşı yönelik, fetihçi, göven bir saldırı hareketidir.

Kıbrıs halkı bu olaylar sonucunda, bağımsızlığını tamamen kaybetmiş; mücadelede binlerce şehit vermiştir. Faşist Türk ordusu Kıbrıs'a 'barış' yerine kan, yüzlerce binlerce ölü ve yaralı getirdi. Faşist Türk ordusu, Kıbrıs'a kardeşlik yerine düşmanlık getirdi. Türk ve Rum milliyetinden olan halk arasına düşmanlık, kin getirdi.

Ecevit, kamuoyuna yaptığı açıklamalarla, "yalnız Kıbrıs'a değil, Yunanistana da demokrasisi ve esenlik" götürdüklerini söylüyordu. Bunlar gerçeklerin üzerini örtmekten başka hiç bir şey değildir. Ecevit, hangi demokrasiden bahsetmektedir. Bugün Kıbrıs'ın gerek Türk gerek Rum kesiminde faşist diktatörlük hüküm sürmektedir. Bugün Kıbrıs da 200.000 inin üzerinde Rum göçebe hayatı yaşamaktadır. Kıbrıs nüfusunun yarısından fazlası evini, malını, toprağını kaybetmiştir. Türk faşist ordusu, Kıbrıs halkının malını, mülkünü, parasını soyarak tam bir talana girişmiştir. Bugün Kıbrıs'ın ekonomisi tam bir çıkmaz içerisinde. Türkiye'den Kıbrıs'a binlerce aile gönderilmiştir. Kıbrıslı Türkler, Türkiye'den gönderilenler karşısında ikinci sınıf insan muamelesi görmektedirler. On binlerce Kıbrıslı Rum ve Türk Kıbrıs'ı terk ederek yabancı ülkelere, göç etmek zorunda kalmışlardır. Faşist Türk ordusunun saldırısı, Kıbrıs halkına 'esenlik' değil, felaket getirmiştir. Saldırı, ada halkına değil, Türk hakim sınıflarına, adadaki Türk kompradorlarına ve emperyalistlere yaramıştır.

Zaten Türk komprador patronları ve toprak ağalarının Kıbrıs'ın bağımsızlığını sağlamak diye bir meseleleri yoktur. Onlar Türkiye gibi Kıbrıs'a da uşakları olduğu ABD emperyalizmine peşkeş çekmek istemektedirler. Kıbrıs'a yapılan çıkartmanın amacı Kıbrıs bölmek ve iki ayrı idare kurmaktır. Emperyalistler ve uşakları bu amaçlarına ulaşmak için çaba harcamaktadırlar. Ve bu meselede Türk komprador patronları ve toprak ağaları emperyalist para babalarına taviz vermek zorundadırlar. Ve onlar Kıbrıs meselesini çözeceklerini söylemektedirler. Bu çözüm, emperyalistlerin çıkarlarına uygun bir çözümdür.

Kıbrıs sorunu, Kıbrıs halkı tarafından demokratik halk devrimi ile çözülecektir. Türkiyeli Yunanistanlı ve bütün dünya devrimcilerinin görevi, bunun propagandasını yapmak, Kıbrıs halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini bütün gücü ile desteklemektir.

-YAŞASIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK KIBRIS!
-YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

A.GÜL

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

AVUSTURYA

ARKADAŞLAR

Avusturya'da çalışan biz Türkiyeli işçiler ve öğrenciler uzun zamandan beri Avusturya tekelci burjuvazisine emegimizi satmaktayız. Bu arada çeşitli problemlerle ve zorluklarla karşılaşmaktayız. Her gün heimlardan ve evlerinden çalışan işçiler toplanmakta hapse tıkmaktadırlar.

Emperyalizm içine düştüğü krizin yükünü işçi sınıfının üstüne yüklemeye çalışmakta işsizlik palavraları ile işçileri daha kolay sömürmekte, yerli yabancı işçilerin arasında daha derin uçurumlar yaratarak yabancı işçi ve öğrencileri çeşitli suçlamalarla yurt dışı etmekte ve gövnenist duygulara körüklemektedir. Hele turist işçilerimizin sorunları daha çoktur. Bu sorunlar karşısında biz Türkiyeli işçiler ve öğrencilere düşen görev ne olmalıdır?

Arkadaşlar,
Büyük ustaların dediği gibi "bireysel mücadele her zaman yenilgiye uğrar" işte biz de bu doğrultudan hareket etmek zorundayız. Biz Türkiyeli işçi ve öğrenciler olarak Avusturya tekelci burjuvazisine, emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiğe karşı kitle derneklerinde örgütlenerek mücadele vermeliyiz. Bizler bu mücadeleden demokratik, sosyal ve ekonomik haklarımızı savunmak, halk kültürümüzü halkımıza götürerek, kitlelere doğru bir siyaset vererek, seminer çalışmaları yaparak, yer alacağız. Bizim buradaki problemlerimiz bir yerde geçicidir. Esas sorunlarımız ve bu sorunlarımızın çözümü ülkemiz olan Türkiye'de yatmaktadır. Amacımız verdiği bizim bu mücadeleyi Türkiye'de ki halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesiyle birleştirmektir.

Arkadaşlar, ilericiler, Yurtseverler,
Ne yazık ki geçmişteki Yönetim Kurulları bu mücadelede yok denecek kadar az yer almışlardır. Kitlelere doğru bir şekilde inememişler, daima tekkeci siyasetten ve kariyerist tutumlardan uzak kalamamışlardır. Son iki yıl içerisinde ise derneğimiz de hiç bir çalışma olmamış, kendi siyasetleri dışındakilere çalışma hakkı vermeye rek ihraç yöntemine gitmişlerdir. Bu tutum onların ne denli doğru bir siyaset uygulamadıklarını ortaya koymuştur. Üyelerin ve kitlelerin mücadelesiyle 15 Nisan 1978 de olağan üstü Genel Kurula gidilmesine zorlanmıştır. Üyelere gönderilen çağrı davetiyesi üzerine birlik lokalinde toplanılmıştır. Orada geniş bir kitleyle karşı karşıya gelen eski yönetim kurulu tekkeci yönetimlerini kaybetmemek için sudan sebeplerle kongreyi onbeş gün sonraya ertelenmişlerdir. Kitle huzurunda alınan kararı çiğneyerek kongreyi tekrar altı Mayıs'a ertelenmişlerdir. Altı Mayıs'ta kongre yönetimine seçilen divan heyeti anti demokratik tutum ve tavırla kongreyi amacından saptırmak istiyerek kitlenin beynini bulandırma çalışmıştır. Buna rağmen kitle doğru siyasetten yana olan ağırlığını koymuştur. Yönetimi kaybeden eski Yönetim Kurulu devir teslimde de karar defterinin kaybolduğunu, demir baş defterinin olmadığını resmi bir maliye(gelir, gider) defteri tutmadıklarını söyleyerek bununlada ne denlibir çalışma yaptıklarını, tepeden inme ve sorumsuz olduklarını bir kez daha kanıtlamışlardır.

- YAŞASIN HER MİLLETİN İŞÇİLERİN ÇELİKTEKİ BİRLİĞİ !
- KAHROLSUN SÖMÜRÜ VE BASKI !
- YAŞASIN İŞÇİ VE ÖĞRENCİ DAYANIŞMASI !
- YAŞASIN HALKLARIN DEVRİM MÜCADELESİ !
- YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !
- YAŞASIN AVUSTURYA TÜRKİYELİ İŞÇİ GENÇLİK BİRLİĞİ !

Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Birliği

İŞÇİ YOLDAŞIN BANTI ÇIKTI 8 DM

**ATIF ÜYESİ
BÜTÜN DERNEKLERDEN
*İSTEYİNİZ***

AACHEN

Aachen şehrindeki ATIF ve ATÖF üyesi işçi ve öğrenci dernekleri uzun bir geçmişe sahiptir. Derneklerimiz bu yıla kadar Aachen şehrindeki ilericiler, demokrat ve devrimci kesimi işçi ve öğrenci derneklerinde toparlamış, hataları da olsa doğru bir çalışma yürütmüşlerdir. İşçi derneği, işçi arkadaşların ekonomik ve demokratik hakları doğrultusunda çalışmalar yapmış, işçi arkadaşların günlük sorunlarını çözmede çalışmıştır.

Bu mücadele içinde bizim de karşımıza en geller çıktı, haklı mücadelemiz engellenmeye çalışıldı. Halk düşmanı faşistlerin, yanında birde devrimci maskeli halk düşmanı kişiler derneklerimize karşı cephe aldılar.

Bugün amerikancı faşistleri halkımızın önemli bir bölümü tanıyor, onlara karşı cephe alıyor. Bu ilericiler kesim faşistlerin, ezenlerin temsil ettiğini görüyor. Gelişen kitle hareketleriyle onları lanetliyor, aktif mücadele veriyor. Bu mücadelede karşımıza bir dizi sahtekar, sosyalist maskeliler, devrim tüccarları çıkıyor. Bunlar veya bu emperyalist gücün ülkemizde hegemonya kurmasının hizmetkarlığını yapıyorlar.

Yurdumuzda ve dünyada yükselen bu sınıf kavgası Aachen'a da yansıdı. Bu somut olarak Aachen'da kendine sosyalist diyen 1, 2 öğrenci ve işçinin CHP sempatisini ve geri bilinçli işçi arkadaşları yalan, dolanla kendi etraflarında toplayarak bir tekke kurmalarıyla oldu.

Bu dernek çalışmasında başı çeken öğrencilerden biri daha önceleri hem işçi hem de öğrenci derneğinde bölücü çalışmalarda bulundu.

2 yıl önce işçi derneği üyesi bazı kişiler dernek seçimlerinde yenilgiye uğrayınca yeni bir dernek kurmak istediklerini 1, 2 öğrenciye açtılar. Ancak devrimci öğrenciler bunu reddettiler. Ama şimdi yeni kurulan "Derneğin" yönetim kurulundan olan bölücü çalışmaları meslek edinen bu öğrenci onlara yardımcı oldu. Yapılan bir toplantıda işçi derneğimize üye arkadaşlar yeni bir derneğin kurulmasını Türkiyeli işçi kitlelerini bölmeceğini ve kapalı kapılar ardında yapılan bu çalışmaların doğru bir tavır olmadığını savunular. İşçi arkadaşların muhalefeti sonucu dernek kurulmadı. Bu bölücü unsurlar dedikodu kampanyalarına devam ettiler. Bu işçi derneğimize azda olsa zarar verdi. Bu öğrenci, işçiler ile öğrencilerin dayanışmasını, işçi derneğinde öğrencilere kürtçe küfür edildiği yalanıyla yıkmaya çalıştı. 2 Mayıs 1977 günü kendisi gibi bir "devrimci" ile öğrenci derneğine gelen bu kişi 1 Mayıs katliamının sorumlusunun "Maocular"ın olduğunu, bu dernekte de maocuların hakim olduğunu ve bunların halk düşmanı olduğunu yumurtladı. Kendilerine ve karşı devrimci ideolojilerine taban kazanmak için iftiralar, yalanlar uydurdular. Fakat hakim sınıf gazetelerinin bir kısmının bile bu katliamın sorumlularının MİT ajanları ve faşist güçler olduğunu açıklamaları ve arkadaşlarımızın bu ikisni ideolojik alanda teşhir etmesinden sonra nedense (!) derneklerimize pek gelip, gitmemeye başladılar. Geldiklerinde ise bir yandan herkeste demokrasi talep edip, demokrasinin havarisi kesilirken, öte yandan demokrasinin tersi düşen çalışmalarda bulundu. O dönemde öğrenci derneğinin genel kurulu gündem de idi. Bunlar derneğe, seçimlerden seçilmeye gelen geri unsurlarla sızılı, sözlü muhalefet toplantıları ile uzlaşıp, öğrenci derneğinde yönetimi ele geçirmeyi denediler. Dernek içinde aktif olarak çalışan arkadaşlar hakkında dedikodu çıkartıp "iktidarı" ele geçiren dernekte atacakları arkadaşların listesini çıkarttılar. Balon büyüktü ama genel kurulda patladı. Amaçlarına ulaşamadılar. Sonraları ne olduğu belirsiz bir Türkiye-Komitee, hikayesi ortaya çıktı. Öğrenci derneğinin enternasyonal alanda bir çalışma yapmadığı kılıfı altında yapılan bu çalışma, özünde dernekten bağımsız, ileride yeni bir derneğin örgütlenmesi için atılan bir adımdı.

Bir zamanlar Kürt ulusunun varlığını reddeden bu öğrenci bundan 6 ay önce birdenbire Kürt milliyetçisi kesildi ve bölücü çalışmalarında kendisini bir an olsun yalnız bırakmamış olan yandaşlarıyla bir "Kürt derneği" kurma çalışmalarına girdiler. Sebep: Kürt ulusunun kültürü tanınmıyormuş, tanıtılması gerekiymiş. İşçi derneği bu görevi yerine getirmiyormuş, özellikle bu iki kişi bunu üstleneceklermiş. Bunların esas amacı Kürt ulusundan arkadaşların milli zulüm altında ezilmesini istismar ederek, onları kendi halk düşmanı siyasetlerine kazandırmak. Toplantılarda bunların bu yüz-

lerinin teşhir edilmesine rağmen Aachen'a yakın bir yerde ismi olup kendisi olmayan, tabula bir dernek kurdular. Biz şimdiye kadar Aachen çevresinde Kürt ulusunun kültürünün bu dernek tarafından tanıtıldığına şahit olmadık.

Ocak 78 de ki öğrenci derneğinin olağan genel kurulunda bu şahıs, genel kurulun 2/3 den fazla bir çoğunluk tarafından dernekten atıldı.

Kısa süren bir sesislikten sonra bu seferde geri bilinçli, günümüzde CHP'nin karakterini göremeyen arkadaşları peşlerinden, sürükleyebilmek için "Ecevitçi" bir dernek kurma çalışmasına başladılar. Suratlarının teşhir edileceğinden korkan bu şahıslar gizli toplantılar tertiplediler. Arkadaşlarımızın bir toplantı yerini öğrenip, toplantıda bunları teşhir edip, 5-6 işçinin, bunlardan kopmasından sonra maocular toplantılarımızı basıyor, derneğin kurulmasını engelliyorlar, kavgaya dövdü çıkartmak istiyorlar, safsatelerini yaydılar. Bir hafta sonra 30-35 arkadaş derneğin kuruluş toplantısının yapıldığı "MENSEA" önüne geldik kapıda üye kartları olmayanların içeri giremeyeceği yazıları ile karşılaştık. Bu onların demokrasi anlayışlarının bir aynasıydı. Genel Kurulu dinleme isteğimizi bildirerek, ancak kapıda sayıları 25 i bulan FİDEF'in kabadayılarını içeriye giremeyeceğimizi söylediler. İçlerinden birkaçının Köln'den geldiğini tespit ettik. Sonradan Köln'de ki ATIF'li arkadaşlardan bu sosyal-faşistlerden bir kesiminin Köln Mensa'sında arkadaşlarımıza saldırmış olduklarını öğrendik. Yapılan tartışmalardan sonra sosyal-faşistleri pratikte tanıdık olduk. Biz içeriye alınmamamızın faşist bir tavır olduğunu ortaya koyduk ve topluca "Kahrolsun faşistler, sosyal-faşistler" sloganını haykırdık. Bu derneğin genel kurulu sırasında orda bulunan ve sosyal-faşist fedailerin halk düşmanı ideolojilerine karşı çıktığı için apar, topar toplantıdan atılan bir öğretmen arkadaştan öğrendiğimize göre FİDEF'li fedailerin toplam sayısı 60 i bulmaktaymış. Ayrıca toplantıya FİDEF genel başkanı ve genel sekreteride katılmışlardı. Genel Kurulda "Ecevitçi" HDE dururken, derneğin acele tarafından FİDEF'e üye yapılmasında sözün ona CHP'lilerin yüzünü bir defa daha gösterdi. Bütün bu olaylardan sonra kendine işçi federasyonu (FİDEF) adını verenlerin nasıl bir federasyon olduğunu, nasıl yalan dolanla kurulan tekkelerden oluştuğunu görüyoruz. Bunların he men ardından FİDEF denen tekkenin yayın organında bu derneğin kurulmasıyla ilgili şu haberi okuduk: "Aachen'da faşistlerle maocular omuz omuza yurtseverlere(!) saldırdı". Gerçekte ise biz mensa önüne geldiğimizde, 3 faşist oralarda dolasmaktaydılar. Bizleri gördüklerinde zaten kuyruklarını bacaklarının aralarına alıp gittikleri gördük. İşte yalan dolan temeli üzerine inşa edilen tekkeler.

Bunların maskeleri Aachen'da da düştü. Biz böyle tekkelerin uzun bir geleceği olmayacağını bilincindeyiz. Bizler bu sahte devrimcilerin maskelerini her zaman düşürecek, onları her yerde teşhir edeceğiz. Bunların siyasi bakımdan geri olan kitlelerine, halk düşmanı olan suratlarını göstereceğiz.

Bütün demokratlar, yurtseverler, devrimciler ! bu sahtekarlara karşı uyanık olmalıyız. Onlar bugün somut olarak bir emperyalist gücün yurdumuzdan gitmesini savunurken diğer bir emperyalist gücün yurdumuza girmesini istemekte ve buna kucak açmaktadırlar. Halkımızın yükselen devrim mücadelesinde en önde savaşan yiğit devrimcileri halktan tecrit etmek istemeleri bu yüzden. Bu yüzden, devrimcileri faşist şiddetle bastırmak istemeleri. Ama bastırma mıyacaklar, başaramıyacaklar; Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini engellemeyi. Halkımız faşistlerden, işkencecilerden hesap soracağı gibi bu devrim tüccarlarından da mutlaka hesap soracaktır, sormalıdır.

- YAŞASIN AACHEN'DA Kİ TÜRKİYELİ YURTSEVER DEVRİMCİ İŞÇİ VE ÖĞRENCİLERİN KİTLE ÖRGÜTLERİ ATIF ve ATÖF !
- YAŞASIN ATIF ve ATÖF !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM VE UŞAKLARI !

IMPRESSUM: V.I.S.d.P E.YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach:360171
Banka hesap Nr.BERLINER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56 Konto Nr. 250/4298
Bankleitzahl:10070000
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haupt Str. 159
1 Berlin 62

FTÖB

FTÖB (Fransa Türkiye'li Öğrenciler Birliği)'nin 3. olağanüstü Genel Kurulu, 10/11 Haziran'da Paris'de yapıldı. Bu Genel Kurul, FTÖB'ün halk düşmanı sosyal faşistlerden temizlenmesinden sonra yapılan ilk Genel Kuruldur. Aşağıda FTÖB Genel Kuruluna, ATIF Yönetim Kurulunun gönderdiği mesajı yayınlıyoruz:

Değerli Arkadaşlar, Genç Kardeşler; Hepinizi ATIF adına devrimci bir saygı ile selamlar! Genel Kurul çalışmalarında başarılar dilerim.

Kardeşler; Bildiğiniz gibi ülkemizde faşist bir düzen hüküm sürmektedir. Bu düzene karşı mücadelede kitle teşkilatlarına önemli görevler düşmektedir. Kitle teşkilatları bu görevi faşizme ve sosyal faşizme karşı Demokratik halk devrimi mücadelesini desteklemekle yerine getirebilir. Bu bakımdan bağrında faşist ve sosyal faşistlerin dışında kendi mesleğindeki bütün kitleyi kucaklamalıdır. FTÖB; geçen dönemden beri bu doğrultuda yaptığı çalışmalar sonucu sosyal faşistlerden de arınmış bir vaziyette bu kongreyi topladı. Bu, FTÖB tarihinde bir nitelik sıçramasıdır, ve çok olumludur. Biz FTÖB'ün bu doğrultuda yapacağı bütün çalışmalarını destekleyeceğimizi belirtmek isteriz.

Arkadaşlar; Bir birliğin gelişip güçlenmesi, mücadelede zaferler kazanması için başta doğru bir siyaset izlemesi bununla birlikte bu doğru siyaseti pratiğe uygulama yönünde aktif bir çalışma yürütmesi gerekmektedir. Bir çok birlikler ya yanlış siyaset izlediklerinden veya aktif bir çalışma yürütmediklerinden dolayı yıkılmışlardır. Halbuki daha başka birlikler başlangıçta ufak tefek birlikler oldukları halde doğru bir siyaset izledikleri ve aktif bir mücadele yürüttükleri için devamlı güçlenmişlerdir, ve mücadelelerinde başarılar kazanmışlardır.

Biz ATIF olarak FTÖB'ün doğru yolda olduğu inancındayız. Bu doğru yolda aktif bir mücadele yürüteceği inancındayız. FTÖB'ün yürüteceği mücadelenin başarılı olacağı, bu mücadelenin çeşitli milliyetlerden halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleyeceği inancındayız.

Biz ATIF olarak FTÖB'ün işçi-öğrenci dayanışmasına önem vermesini talep ediyoruz.

Biz ATIF olarak geçmişte olduğu gibi bundan böyle de dayanışma içerisinde bulunmayı istediğimizi bildiririz.

-YAŞASIN FTÖB!
-YAŞASIN ATIF!
-YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ.
-YAŞASIN İŞÇİ VE ÖĞRENCİ DAYANIŞMASI!

HÜCKELHOVEN

Hückelhoven NRW eyaletinde, önemli maden bölgelerinden biridir. Almanya'nın diğer yerlerinden olduğu gibi, burada da yoğun bir Türkiye'li işçi kitlesi vardır. Bu işçi kitlesinin bir bölümünü yurdumuzdan çocuk yaşta, okuma vadi ile buraya getirilen genç arkadaşlarımız teşkil ediyor. Türkiye'li işçilerin hemen hepsi madende çalışıyor. madende çalışma şartları çok ağırdır. Bunun yanında steigerlerin Heimseffleri'nin baskıları yaramıza tuz, biber ekmektedir. İşyerlerinde steigerler devamlı küfür etmektedir. Nerdeyse nefes almamıza bile müsaade etmeyecekler. Yedi-sekiz arkadaş birleşip, hakkımızı arasak, hemen saat ücretimiz düşürülüyor. Sağlık yönünden ise durum daha kötü. Değişik saatlerde çalıştırmamızdan doğru dürüst uyuyamıyoruz. Hele heimlarda kaldığımızdan, geceleri çalıştığımızda gözümüze uyku girmiyor. Gidasızlık, havanın pisliği bizi yıkıyor. Ayrıca gün geçmiyor ki iş kazası sonucu, ayağı kırılan eli, parmağı kopanları duymayalım. Bir misafirimiz geldiğinde, heimsefi ya para istiyor, ya da heima almıyor. Bunlara benzer daha bir sürü sorunlarımız var. Aslında bunlara karşı kurulmuş olan işçi örgütü sendika satılmıştır. Sendika başları işçinin hakkını arayacakları yerde, onlarla al gülüm, ver gülüm 'geçiniyorlar. Bunun dışında işçi arkadaşlarımızın dini inançlarını sömürmektedir. Birde işçi cemiyeti var Arkadaşların büyük çoğunluğu bu dernekte toplanıyordu. Fakat işçiler yararına, bir çalışma yapmadıklarından. Kitleyle ilişkileri giderek azaldı. Bütün bunlara gören arkadaşlarımızla yeni dernek kurma çalışmalarına başladık. Çünkü birinci dernekte din ticareti yapılıyordu Burada çalışamadık. İkincisinde ise; zaten üyesiydik, işçiler yararına çeşitli teklifler getirdik isede çalışma olanakları tanımadılar bize 1978 in ocak ayında 'Hückelhoven ve çevresi işçi ve gençlik

Derneği' adında bir dernek oluşturduk. Fakat derneğimizi kurmadan önce bağlayan dedikodu kampanyaları bizi ve çalışmalarımızı engelleyemedi. Derneğin kurulmasından hemen sonra ATIF'li arkadaşların yardımıyla bir halk gecesi düzenledik. Geceye 100 civarında Türkiye'li kitle katıldı. Ayrıca bildiriler çıkarttık. Böylelikle derneğimizin propagandasını yapmaya çalıştık. Elimize geldiğinde vergi kartları doldurduk. Tercüme, Tercümanlık işlerini yürüttük, Bu arada doğru bulduğumuz ATIF bildirilerini dağıttık. MÜCADELE gazetesini üyelerimize sattık. Bunlar doğru, yapılması gerekli eylemlerdi. ATIF, in kadınlar günüyle ilgili bildirisini dağıttık. Bunu bahane eden patron, bir arkadaşımızı krank, ta iken bildiri dağıttı gerekçesiyle işten çıkarttı. Bu sebep yanı sıra. Aslında, patron bizim bu tür çalışmalara girmemizi, işçilerin birleşmesini istemiyordu. Patron, un arkadaşımızı işten çıkarması kanunsuzdu. ayrıca heimsefi arkadaşın kaldığı odaya girmiş arkadaşımızın bütün eşyalarını toplayıp bir çuvala tıkış ve heim dışına, sokağa atmıştır. Bu olanlara karşı hemen bir avukata başvurduk. Ayrıca bildiri çıkarak bu olayı kitleye duyurduk. Bir imza kampanyası açacağımızı bildirdik. Bu arada patronun adamları olan Türk gericiileri hep yalan söylediler. "İşte patrona karşı gelenin sonu budur", "komünisti sınır dışı ettiler" dediler. sonra iş mahkemesinde patron yenik düştü. Çünkü bu iş, Batı Alman burjuvazisinin kanunlarına bile ters düşüyordu. tekrar işe alındığını gören Türk gericileri yine boş durmadılar. Bu seferde "patron affetti "patron acıdı" dediler. Esasında bildirilerle patronu teşhir etmemizin ve mücadelemiz arkadaşın tekrar işe alınmasına sağladı. Bu seferde, patron arkadaş "bir daha siyasi çalışma yapmaması "için bir kağıt imzalatırmak istiyor. Arkadaşımız bunu reddettiğinden, onu gece vardiyesinde çalıştırıyorlar. Fakat bu baskılar bizi yıldırmıyor. Azimle mücadelemize devam ediyoruz. Ancak dernek yerimizin olmayışı birazda olsa belimizi büküyor. şu anda Hückelhofenden uzakta Arheiterwehlfahrt salonunda haftanın belirli günlerinde sosyal çalışmalarımızı yürütüyorsak, ta istediğimiz gibi verimli olmuyor. ileride bu eksikliği gidermek için çaba sarfedeceğiz.

YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ
YAŞASIN DERNEĞİNİZ

OBER RAMSTADT

Ober-Ramstadt ve çevresi Türkiye'li Gençlik Derneği halkımızın öz kültürünü geliştirmek ve onu yaymak için 13.5.78 de bir halk gecesi düzenlemiştir.

Halk geceleri; yurt dışına gönderilmiş biz işçi ve emekçilerin bir araya gelip kaynaşmasında, kendi öz halk oyunlarımızın canlandırılmasında, işçi ve emekçilerin sorunlarının sahnelenip onların yaşamlarının gözler önüne serilmesi, mücadele azmimizi geliştirmekte dost ve düşmanlarımızı ayırt etmekte büyük yarar vardır.

Bugün halkımızın öz kültürü bir taraftan feodalizmin gerici yobaz (ortaçağ) inançlarının elinde, diğer yanda ise emperyalizmin yoz, uyuşturucu (kumarı, diskoteği v.s) gadar ellerinde amacından saptırılmaktadır. Bu iki buluşma hastalık ülkemizde kendini açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Çünkü Türkiye yarı sömürge, yarı feodal bir iktisadi, ekonomik ve siyasi yapıya sahiptir. Bir tarafta feodal beyler (toprak ağaları) tefeciler, diğer yanda emperyalist tekellerin usaklığını yapan patronlardır (komprador burjuvazi). Bunlar bugün iç içe girmişlerdir, hakim olan, iktidara damgasını vuran feodalizmdir. (Yarı feodal sistemi oluşturmaktadır).

İşte halkımızın öz kültürünü dağıtan, parçalayan kendi sınıf çıkarları doğrultusunda kullanmak isteyenler komprador burjuvazi ve toprak ağalarıdır.

Bunlara karşı amansız mücadeleyi ancak biz işçiler ve köylüler sürdürebiliriz. Bu dava bizim, çoğunluk davasıdır.

Halk gecesinde ülkemizde fakir halkın problemlerini dile getiren bir tiyatro (Gecekondular) oynandı. Sazıyla ve sözleriyle ozanlarımız emperyalizmi, sosyal emperyalizmi, faşizmi, sosyal faşizmi lanetleyen bestelerini okudular. Davul zurna eşliğindeki folklor ise gecenin başarılı olmasında büyük rol oynadı ve kitlelerde coşturarak buna iştirak etmelerini sağladı.

Halk gecesi ana hatlarıyla olumluydu, fakat yine de beraberinde bazı eksiklikleri ve yanlışlıkları taşıyordu.

1. Kitlelerin geceye seferber edilmesi iyi bir şekilde olmamıştı.
2. Tiyatro çok kısa bir zaman içinde hazırlanmıştı, yeteri kadar başarılı olamadı. 400 ün üzerinde kitle katıldı. Bu hatalardan dersler çıkarılması ve gelecekte daha iyi halk gecelerinin ortaya konulmasını sağlamalıyız.

KARAKOÇAN

Aşağıda Karakoçan Demokratik Kültür Derneğinin ATIF yönetim kuruluna gönderdiği mektubu yayınlıyoruz:

"ATIF Yönetim Kuruluna;
Biz Dünya halklarının tabii bir parçası olan her milliyetten T ürkiye halkının emperyalizme (sosyal emperyalizm de dahil) komprador kapitalizme ve feodalizme karşı halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine dolaylı olarak hizmet etmek amacıyla her türden "proleter devrimciler"(!)in yıkıcı ve ilkesiz birliklerini mahkûm ederek Karakoçan Demokratik Kültür Derneği'nin yönetimine geldik. Almanya'da Türkiye'li öğrenci ve işçilerin tek kitle örgütleri federasyonları olan ATIF ve ATÖF'ün kitle derneklerine bakış açısının doğru olduğunu ve her iki federasyonun kitle derneklerinin siyasetlerinin benimsediğimizi bildirir ve bu bakış açısının tüm kitle derneklerine hakim kılınması için her devrimcinin devrimci sorumluluğunu bilerek hayatın her alanında mücadele etmesi gerektiğini inancındayız. Biz KDKD (Karakoçan Demokratik Kültür Derneği) yönetim kurulu olarak federasyonunuzun ve sizin vasıtanızla ATÖF'ün çıkan bütün propaganda araçlarından (yayın organı, afiş, bildiri vs.) derneğimize gönderilmesini dostça selamlarımızı ileterek istiyor ve ilişkilerimizin sürekli kılınmasını enternasyonalist bir görev sayıyoruz.

Mücadelenizde başarılar dileriz.

KDKD Yönetim Kurulu
başkanı

Karakoçan Demokratik Kültür Derneği

BIELEFELD

19.5.78 tarihinde Bielefeld'de ATIF-ATÖF adına Devrim Şehitlerini anma gecesi düzenlendi. 200 kadar Türkiye'li işçi ve öğrencinin katıldığı gece mücadeleciler bir hava içinde geçti.

Akşam saat 7.00 de başlayan gece 1.00 e kadar devam etti. İşkence ve Faşizmi konu alan iki pandomim, "Son sözümüz söylenmedi" adlı tiyatromun dışında, 4 mahalli halk ozanları da ve şiirlerle oldukça zengin bir programa sahip olan gece bazı organize hatıraların dışında esas olarak olumlu geçti. Gecede bir arkadaş ATIF - ATÖF adına devrim şehitlerini anmadan ne anladığımızı ve bu konudaki anlayışımızı anlatan bir yazı okudu. Ayrıca Bielefeld'de ATIF sempatizanları adına bir kişi ve Paderborna Türkiye'li Gençlik Derneği adına bir başka arkadaş gecenin anlamını vurgulayan birer mesaj okudular. Gecede ATIF ve ATÖF adına 300,- DM bağış toplandı. Bundan böyle Bielefeld'de bu tür toplantıların yoğunlaş-tırılmasına çalışılacaktır.

- DEVRİMCİLER ÖLÜR DEVRİMLER SÜRER !
- HALKIMIZ FAŞİST ÇELLATLARDAN VE İŞKENCE-CİLERDEN MUTLAKA HESAP SORACAKTIR !
- YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKININ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ÜGRUNA MÜCADELESİ !
- YAŞASIN A T I F , YAŞASIN A T Ö F !

HEILBRONN

Arkadaşlar, Gazetemiz MÜCADELE'de Heilbronn'la ilgili yazıda bir yanlışlık olduğu gözümüze çarptı. Bunlar 4.ve 5. paragraflarda geçen cümlelerle ilgilidir.

"Birincisi "Ülkemiz yarı-sömürge, yarıfeodal olduğu için iki kültür birliğinde mevcuttur. Yani emperyalist yoz kültürle, feodal gerici kültür bir - biriyle. Ülkemizde halkımızın öz kültürüyle kemikleşmişlerdir. denmektedir - İkincisi 5.paragrafta. "biz halkımızın kopmaz bir parçası olarak emperyalizmin kokmuş yoz kültürünü yaşatmaya halkımızla birlikte mücadele veriyoruz" denmektedir.

Doğrusu "emperyalist yoz kültür ile feodal gerici kültür birbiriyle kemikleşmiş, halkımızın öz kültürünü yok etmeye çalışıyorlar. "Biz halkımızın kopmaz bir parçası olarak halkımızın öz kültürünü yaşatmaya çalışıyoruz" şeklinde olacaktır.

KAHROLA EMPERYALİZMİN YOZ KÜLTÜRÜ
YAŞASIN HALKIMIZIN ÖZ KÜLTÜRÜ
YAŞASIN ATIF VE ATÖF
YAŞASIN MÜCADELEMİZ

DGB KONGRESİ YAPILDI

Alman Sendikalar Birliği DGB'nin 11. Kongresi Mayıs 1978 sonunda, Hamburg'ta yapıldı. 22 Mayıs'ta başlayan ve sendika ağaları tarafından "işçilerin parlamentosu" diye adlandırılan kongreye 17 sendikanın delegeleri katıldı. Batı Alman emperyalist devleti ile DGB yönetiminin içiçeliğinin, bir örneği olan Kongre, sendika yönetimine çöreklenmiş sendika ağaları ve tekelci patronların temsilcileri ile yürütüldü.

Bizzat kendileri tekelci patron olan, DGB başkanı O. Vetter ve onun gibileri; işçi sınıfının ihanet şebekesi aristokratlar, işçi sınıfının çıkarlarını bir kenara itele-yenler, işçi sınıfının en somut taleplerini dahi duymamazlıktan gelirken, Kongreye; "işçilerin parlamentosu" adını verdiler.

Kongrenin ağırlık noktasını kararlar bölü-mü oluşturmaktaydı. Alınan en önemli ka-rarlardan biri "35 saatlik iş haftası" idi. Bu kararın alınmasına gerekçe olarakta, her geçen gün işsizlik ordusunun sayısının yük-seldiği gösterilmektedir. Haftada 5 saat az çalışıldığında, DGB'nin görüşünce, or-taya çıkacak olan üretimdeki düşüklüğün (!) giderilmesi için yeni işyerlerinin açılma-cağı ve böylece işsizler sayısında bir a-zalma olacağıdır. DGB haftada 35 saatlik

çalışma sonucu, işsizlerden bir kısmına ça-lışma olanağı çıkacağı ve bununla "iş-sizler ile dayanışma" olduğunu savunmakta-dır.

DGB Kongresinin duymamazlıktan geldiği, işçi sınıfının bu konudaki talebi ise "35 saatlik iş haftası ve tam ödeme (40 saat ü-zerinden)" dir. İşçilerin her fırsatta di-le getirdiği bu talep, haftada 35 saat ça-lışılması ama bunun yanında, bugün 40 sa-at üzerinden yapılan ödemenin devam etmesi dir.. Böylece işçi sınıfının "35 saatlik iş haftası ve tam ödeme" talebi; özel olarak tek tek işçiler üzerinden haftada 5 saat -likte olsa sömürünün azalmasını, genel o-larakta üretimde ortaya çıkacak düşüklüğün giderilmesi için yeni işyerlerinin açılma-sını sağlarken, ülke çapında kısa devre, ücretsiz izin ve ücret kaybına imkan verme-mektedir.

Emperyalist üretim sisteminde aşırı kâr vs. sonucu olarak ekonomik buhranlar orta-ya çıkmaktadır. Emperyalist burjuvazi için de bulunduğu ekonomik krizin yükünü, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi kitlenin, sırtına yüklemek için çeşitli metodlara baş-vurmaktadır.

Bugün, tüm dünyada olduğu gibi B. Almanya

da da tekelci patronlar, ekonomik krizle doruğuna doğru gitmektedirler. İşsizler ordusunun sayısı her gün daha da artmakta-dır. İşsizler ordusu denilen yedek işgücü kapitalist sistemin gereklerinden olsa da, bunun sayısal olarak yükselmesi, tekelci patronların varlığını tehdit etmektedir, ki bu istenilen birşey değildir.

Emperyalist burjuvazi, içinde bulunduğu ekonomik krizin yükünü, işçi sınıfının sırtına yüklenmesinin en açık şekilde görünü-şü; stokların eritilmesi sürecinde üreti-min azalması ve dolayısıyla işsizliğin artı-masıdır. Bunun yanı sıra, artan işsizlik bir yandan tekelci patronların devletin si-gorta aracılığıyla işsizlere yaptığı ödeme de artışı yükseltirken, diğer bir yanda e-ekonomik ve sosyal koşulları kötüleşen iş-sizler ordusunun sayısal artışı, tekelci patronların sınıf çıkarlarını tehdit etmek-tedir.

Tekelci patronlar içinde bulundukları k-rizden mümkün olduğunca en az zarar göre-rek kurtulmanın, krizin esas yükünün başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi kitlenin, sırtına yükliye bilmenin yolu olarak; krizin en uç noktaya ulaştığı dönemlerde stokları eritme sürecinde, hem kendi varlıklarını tehdit edecek olan işsizliğe çare bulmayı, hem de kaybı olmaksızın ödenen toplam ü-crretlerde artış yaratmamayı görmektedir.

Bu noktadan çıkarak, DGB'nin aldığı ka-rarı tekelci patronların içinde bulunduğu durumda değerlendirirsek, DGB yönetimine, çöreklenmiş sendika ağalarının gerçek yü-zünü daha iyi görmüş oluruz. "İşsizler ile dayanışma" adına "35 saatlik iş haftası" şeklinde sendika ağalarının Kongrede aldı-ğı karar:

Tek tek işçiler üzerinden çok azda olsa sö-mürünün azalması yönünde olumludur, ama ge-nel olarak; birincisi, kısa devre farkı ö-denmeksiz kısa devreyi savunma, hergün bir saat ücretsiz izin ve ücret kaybı anla-mına gelir. İkincisi de, işçilerin haftada 5 saat az çalışması, 5 saatlik çalışma son-ucu ortaya çıkacak olan üretimdeki düşü-k-lüğün (!) giderilmesi için yeni işyerleri-nin açılacağı, işsizlere çalışma olanakla-rı yaratılacağı görüşü altında, tekelci patronların varlığını tehdit edecek olan işsizliğe çareyi işçiler arasında aramak -tır. İşçiler daha az - haftada 5 saat - çalışacak, hem daha az ücret alacaklar, hem de işsizliğe belirli ölçüde çıkar yol ola-caklar. Bu görüş, tekelci patronları; için de bulunduğu ekonomik krizden en az zarar-la kurtarmayı istemek değil midir? krizin yükünü başta işçi sınıfı olmak üzere emek-çilerin sırtına yüklemeyi istemek değil mi-dir? emperyalist sömürüye hizmet değil mi-dir?... Açıkça görülmektedirki, DGB'nin 11. Kongresinde, sendika ağaları aldıkları

karar da, "işçilerin parlamentosu", "işsis-ler ile dayanışma" adına, işçi sınıfına o-lan düşmanlıklarını ve tekelci patronların sınıf çıkarlarını gerçekleştirmektedirler.

DGB 11. Genel Kurulunda alınan kararla-rın, işçi sınıfının çıkarlarıyla uzaktan, yakından bir ilişkisi yoktur. Kongrenin ge-lişimi ve sonucu, tekelci batı Alman pat-ronlarının ve sendika ağalarının istediği, gibi oldu. Başkanlığa gene Oskar Vetter se-çildi. Kongrenin bu şekilde sonuçlanmasında günümüz şartlarında doğaldı. Çünkü devrim-ci işçiler önderliğinde ve de doğru bir si-yaset temelinde sendika ağalarına karşı mu-halefet yoktu. Devrimci işçiler, sendika -lar içinde tabana dayanarak yürütecekleri doğru bir siyasetle - kitle siyasetiyle - sendika yönetimine gelmedikleri sürece, sen-dika ağalarından, işçi sınıfı çıkarları do-rultusunda karar almasını beklemek, burju-vaziden medet ummak demektir. Devrimciler-in böyle bir eğilimi olmaz.

Devrimci işçiler, sendikalarda çalışma -nın gerekliliğini kavramalı, sendika ağala-rını teşhir etmeli ve kendilerinin yöneti-me gelmelerine olanak yaratmaladırlar.

C. Sinoplu

İŞÇİ TEMSİLCİLİĞİ SEÇİMİ

İşyeri işçi temsilciliği seçimleri Nisan ve Mayıs 1978 içinde yapıldı. Bazı işlet-melerde tek tek liste halinde kişisel se-çimler, bazılarında ise iki ve daha fazla listelerle seçimler yürütüldü. İşyeri işçi temsilciliği seçimlerinin gelişimini MÜCA-DELE sayı 21 s. 5/6 da anlattık. Bu sayıda işyeri işçi temsilciliği seçim sonuçlarını topluca vermeye çalışacağız.

Tek liste halinde kişisel seçimlere, bil-diğimiz kadarıyla 47 ileri işçi katıldı. Bunlardan 32'si ilk, 12'si ikinci, 2'si üçüncü, ve bir tanesi de dördüncü kez se-çimlere aday olarak katılmaktaydı. B. Ber-lin'de Solax firmasında 4, Hamburg'ta ise yine kişisel seçime; Arbeitskreis Trans-port firmasının çeşitli işletmelerinde 20, Bank für Gemeinwirtschaft'ta 2, Reynolds'da 1, Texaco'da 3 ve Thyssen-Rheinastahl'da 5 ilericici işçi, işçi temsilciliğine seçil-di.

B. Almanya'nın bir çok şehirlerinde, çe-sitli firmalarda işçi temsilciliği seçime

ri iki ve daha fazla listelerle yürütüldü. Aşağıdaki tablodan da anlaşılacağı gibi, bu listeler üç bölüme toplandı. Birinci bö-lümde, sendika ağalarının listelerinin, i-kinici bölümde ise sendika yönetimine mu-halif olan ilericici işçi listelerinin, üçüncü bölümde de sendikaya ve devrimci işçiler e-karşı olan gericicilerin listelerinin aldığı sonuçlar belirtilmektedir. Bu tabloda gös-terilen "sendika muhalefeti" bölümünde ki veriler, sendika yönetimine çöreklenmiş, sendika ağalarına karşı olan devrimci işçi-lerden oluşmasına rağmen, bir bütün de-gildir. Bunlar esas olarak sendika yönetimine muhalefet temelinde birleşmektedirler.

Nisan ve Mayıs aylarında yapılan işçi temsilciliği seçimlerinde ilericici işçiler-in başarısı; işçilerin tekelci patronların sömürü, baskı ve sendika ihanetine karşı mücadelesinin yükseldiğini, işçilerin ar-tan bir oranda, sendika ağalarına karşı memnuniyetsizliğini ve ilericici işçilere gü-venini göstermektedir.

FABRİKA/YER	Sendi-ka	SENDİKA AĞALARI			DEVİRİMCİ SENDİKA MUHALEFETİ			GERİCİ SENDİKA MUHALEFETİ		
		oyların %	oyların sayısı	temsilci sayısı	oyların %	oyların sayısı	temsilci sayısı	oyların %	oyların sayısı	temsilci sayısı
B. Berlin:										
Bosch-Elektronik	IGM	53,6	-	10	46,4	-	9	-		
Pegel u. Sohn	BSE			2				13		3
Schering	IGC	77,2	927	9	18,7	225	1			
AEG Telefunken	IGM			15			2			
AEG Brunnenstr.	IGM	73		13	27		5			
Kabelwerke Rhagen	IGM	60		4	40		3			
Bielefeld:										
Mannesmann-K.	IGM				35	216	1(4)			
Bochum-Opel	IGM	46,3	5 823	16	26,4	3 323	9	26,1	3 285	9
Bremen:										
Klöckner	IGM			5			19	-	121	-
Rot-Kreuz-K.haus					15		2			
Duisburg:										
Thyssen-Hütte	IGM	64,9		22	18,1		3	14,7		4
Frankfurt:										
Cassella	IGC			8	27	288	3			
Gladbeck:										
Siemens	IGM	51		8	42		7	7		1
Hamburg:										
Beiersdorf	IGC	57,5		17	13,5	470	3	27,7		7
Broschek	IGD			5	30		4	9,2		1
HHLA	ÖTV	61	1 959	18	37	1216	9(10)			
IDUNA										
Lufthansa			1 917	13	14,7	386	2			
MBB	IGM			11	10	171	1			2
Kempten:										
M. Fabrik	IGM				43,7	200	3			
Kiel:										
HDW	IGM	82,5	2 840		17,5	603	3			
Ludwigshafen:										
BASF	IGC		14 041		3	530	1			
Leverkusen:										
Bayer	IGC	57,5	4 560	15	24,4	1 936	6	3,6	289	1
München:										
Agfa	IGM		1 200			500	4			
Siemens	IGM		1 017	10		699	6		366	3
Oberhausen:										
GH H					27	500	3			
Rüsselheim:										
Opel	IGM	69,3		40	3,9		1			12
Witten:										
Siemens	IGM	32		4	30,9		4			3
Wilhelmshafen:										
Kaufhaus-Leffers		65,8		6	34,2		1			
Osnabrück:										
Karman	IGM						6			
Untertürkheim:										
Daimler-Benz	IGM			19			8			4

HAMBURG

Türkiyeli İşçilere Duyuru;
Analar,Bacılar,Tüm Yurtseverler!

Ülkemiz yarı-feodal,yarı-sömürge bir sos-
yo ekonomik yapıya sahiptir.Ülkemizin sana-
yisi ve sermayesi dışa bağlı bir sermayedir
Yani emperyalistlere bağlı bir sermaye oldu-
ğundan dolayı ülkemizde ekonomik buhran her
geçen gün biraz daha artmakta,geçim şartları
zorlaşmaktadır.İşte bu şartlar,bizleri
Avrupalarda turist olarak çalışmaya zorla-
mıştır,ve Avrupaya gelip,çok zor şartlar al-
tında iş bulup çalışıyoruz.Bizler vasıflı
olarak çalışan işçilerden daha çok zor şart-
lar altında çalışıyor,daha çok sömürülüyor-
ruz.(Bizler Hamburg'ta çalışan turist işçi-
leriz.Hamburg'da çalışan turist işçilerin
çoğu harabe evlerde,garajlarda,kelalarda,
tahta barakalarda ve içinde oturulmayan ev-
lerde yatıyoruz.Güneş görmeyen,suyu,elektri-
ği olmayan evlerde yatıyoruz.

Alman patronları bizleri en ağır işlerde
çalıştırıyorlar.Saat ücreti 3-4 DM veriyor-
lar.12-13-14 saat çalıştırıyorlar.Biz tu-
ristlerin çalıştığı yerlerde gerek alman
işçisi gerekse vasıflı yabancı işçiler ça-
lışıyorlar.Çalışsa bile saat ücreti 10-12
DM arası istiyorlar.Bu da patronların işi-
ne gelmiyor.Biz turist işçileri düşük bir
ücretle çalıştırıyorlar.Hamburg'un bir böl-
gesinde çalışan biz turist işçiler bir ara-
ya gelerek bir grev gerçekleştirmek iste-
dik.Greve katılan 9 arkadaş toplandık,grev
kararı aldık.Patronlardan taleplerimiz şun-
lardı:

1)Pazartesi'den Cumaya kadar çalıştığımız
saat ücreti 5 DM.
2)Cumartesi-Pazar günleri ise 6 DM olarak
tespit ettik.

Eğer ki taleplerimiz yerine gelmezse işi
bırakma eylemine geçiyoruz diye bir hafta
süre tanıdık.Bu taleplerimizi almanca ola-
rak yazdırdık.Bildiri olarak patronlara
verdik.Eyleme katılan 9 arkadaş,kendi ara-
amızda şu kararı aldık:

1)Taleplerimiz yerine gelmediği takdirde
iş bırakma eylemine geçilecek.
2)Eyleme katılan 9 arkadaştan 8'inin talebi
yerine gelir de birinin talebi yerine gel-
mezse işsiz kalan arkadaşta haftada 150 DM
eyleme katılan arkadaşlar tarafından karşı-
lanacak; 2 kişi işsiz kalırsa haftada 100
DM birine 100 DM diğerine verilecek.
3)İşten çıkan arkadaşımızın yerine başka
turist işçi alınamayacak,işten çıkan ar-
kadışlarımızı tekrar geri işlerine aldıra-
na kadar mücadele edilecek diye karar alın-
dı.Ve eyleme katılan arkadaşlar tarafından
tasdiklendi,ve imzalandı.Daha sonra talep-
lerimiz bildiri olarak patronlara verildi.
Patronlardan gelen tepki ise çok büyüktü.
Hepiniz de çıkın gidin,iş vermiyoruz dedi-
ler.Ama aradan bir gün geçmeden 8 arkadaşın
taleplerini yerine geldi.

Bir arkadaşımız işten atıldı.Eyleme katı-
lan bir-iki arkadaşın cesaretsizliğinden ve
patronlardan gelen tepkiden korktuklarından
bildiriyi yazdıran ve arkadaşları greve gö-
türen arkadaşın ismini patronlara söyleme-
lerinden ileri geldi.İşsiz kalan bu bir ar-
kadışta haftada 150 DM eyleme katılan arka-
daşlar tarafından karşılandı.

İşten çıkan arkadaşımızın yerine patron
bir başkasını aldı ve arkadaşların mücade-
lesi sonucu tekrar patronun aldığı turist
işçiyi çıkarttı.Ve eylem sonucu işten çıka-
rılan arkadaş 3 hafta sonra işe tekrar alın-
dı.

-YAŞASIN TURİST İŞÇİLERİN ŞANLI DİRENİŞİ!
-YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ!
-YAŞASIN ATIF!

D.K.

NATO ve Amacı Nedir? NATO baştarafı 8.sayfada

NATO;1948'de Sovyet tehdidine karşı,
"hürriyeti korumak"için kurulan 15
devletin üye olduğu bir askeri pakt'tır.
NATO'nun kurulmasının esas amacı,devrim-
leri bastırarak,sosyalizmi engellemek ve
ABD emperyalizminin askeri gücünü Batı
askerleri ile koordine etmektir.

NATO'nun bir"savunma aracı olduğu ne-
kadar da emperyalistler tarafından söy-
lense,aslında NATO emperyalist saldırı
aracıdır.Örneğin Korenin bölünmesine NA-
TO sebep olmuştur.Lübnan'a 1958'de çıkar-
ma yapmış,Lübnan halkının bağımsızlık
ve sosyalizm uğruna verdiği mücadeleyi
bastırma,ve en son olarak da Zaire'deki
halk hareketine doğrudan müdahale etmiştir.
Esas amacı,dünya halklarının mücadelesini
ve devrim hareketlerini bastırmaktır.

Emperyalistlerin,silahsızlanma nutukla-
rı bir palavradır.Emperyalistler bir yan-
dan salt görüşmeler yapıp,nükleer silah-
ların yapılmasının sınırlandırılmasını
söylerken,diger yandan,silahlanma konu-
sunda birbirleri ile yarışmaktadırlar.
NATO silahlanma işi için 80 milyar dolar
harcayacaktır.Onların silahsızlanmadan
anladıkları şey: dünya halklarının silah-
sızlandırılmasıdır.

Türk ordusu da NATO'ya bağlıdır.Türki-
ye ekonomisinin 3/1'i bu orduya harcan-
maktadır.Türkiyenin NATO'ya üye olması
daha da fazla sömürülmesi demektir. A. Han

Mücadele Gazetesi... Baştarafı 1.sayfada
neyetlerini seyretmektedir. Faşist devlet-
in kolluk kuvvetleri; MHP'li komandolarla
birlikte halka ve devrimcilere saldırmakta-
dır. MHP'li faşistlere karşı, hükümetin de
netimindeki güçlerin yürüttüğü 'mücadele'
faşizme karşı mücadele değil; faşist güçle-
rin kendi aralarındaki iktidar dalaşması -
dır.

- Dün muhalefette iken, "düşünce özgürlüğü
kısıtlanamaz" diyen Ecevit; bugün hükümet-
te kitap toplatmakta, gazete yasaklamakta-
dır.

- Dün muhalefette iken; demokratik dernek-
lerin kapatılmasına sözde karşı çıkan Ece-
vit; bugün hükümette faşizme karşı mücade-
le adına çeşitli demokratik dernekleri ya-
saklamaktadır.

GERÇEKLERDEN KORKUYORLAR !

Mücadele gazetemiz, bunun böyle olacağı-
nı; Ecevit hükümetinin halka birşey getir-
meyeceğini, faşizmi uygulayacağını belirli-
yor ve şöyle diyordu:

"Ecevit hükümeti, komprador patronların,
ve toprak ağalarının hükümetidir. Ecevit
hükümeti halka olumlu hiç birşey getirmeye-
cektir. Değişiklik öзде değil, gekildedir."

"Bu hükümet tüm emperyalist güçlerce des-
teklennmektedir. 'Güven oyu'aldıktan sonra,
Türkiye'ye her yandan geniş çapta sermaye
akması normaldir. Bu geçici olarak yapay
bir refah doğurabilir." (Mücadele sayı 17
s. 2)

"Yıllardır halkımıza terör, açlık, işken-
ceden başka bir şey getirmeyen eli kanlıMC
nin çökmesi yerine 3. Ecevit hükümetinin,
kurulmasıyla; öзде değişen hiç bir şey ol-
madı. Faşist baskılar, işsizlik, açlık de-
vam etmekte. ...
Açık olarak Türkiye halkı sıkıyönetimsiz,
sıkıyönetim dönemleri yaşıyor."

(Mücadele sayı 18 s. 1)

Pratik, hemde çok kısa bir zaman dilimi,
içinde gelişen pratik, Mücadele gazetemiz-
in yaptığı tespitlerin doğruluğunu ortaya
koydu.

Mücadele gazetesi, Ecevit'in de, komprador
patronların ve toprak ağalarının bir siya-
si temsilcisi olduğunu söylüyor; Ecevit hü-
kümetinin faşizmin uygulayıcısı olacağını,
söylüyordu. Sosyal pratik Mücadeleyi doğ-
ruladı.

Demokrat gözükmek isteyen Ecevit hüküme-
tinin, kendisinin faşist olduğunu teşhir
edilmesine tahammülü yoktur.

Ecevit hükümeti de, bütün faşistler gibi
gerçeklerden; gerçeklerin yayılmasından
korkmaktadır. İşte Mücadele gazetemizin
Türkiye'ye girmesi bunun için yasaklanmış-
tır.

Ecevit hükümeti gerçeklerin yayılmasını en-
gellemek için; faşist olduğu gerçeğinin
gizlenmesi için, Mücadeleyi yasaklamıştır.
O bu davranışı ile faşist olduğunu bir kez
daha kanıtlamıştır.

Bugüne kadar tarihte tüm gerici sınıflar,
ve onların temsilcileri gerçekleri gizleme-
ye çalışmışlar, ama bunu başaramamışlardır.

KIZGIN DEMİR

Kızgın demir, bambu kama, soğuk su
Elektrik ve tüm zulüm
Buna karşı altın gibi parlak
Ve çelik gibi sert

Bir irade ve karanlık
Gece demeden, gündüz demediler
İşkence için, fakat hala
Çözemediler yoldaşların gururunu

Ve hayatın sırrını
Silahları ölüm kusarmış, ne yazar
Sıcacık ve kıpkızıl çarpan
Bu yürek sende varken

Gecenin karanlığından
Şafağa doğru uçan
Hey ! Fırtına kuru
Uç, uç doğuya doğru
Vuruş devrim için vuruş
Vuruş halkın, öğrenci, işçi, köylü
İçin vuruş

DEVİRİM TÜRKÜSÜ

Yılmıyoruz
Ölüp ölüp
Güneş gibi doğuyoruz
Az değil çoğalıyoruz
Yılmadan
Haklı davamızdan
Geri kalmadan
Bu gün,
Dünyünden daha yaman
Yüreği kinle dolan
Çelikten adım atan
Makinaya sahip çıkan
Tohum eken,ekin biçen
Hakkını isteyen
Uğrunda ölüme giden
Kurtuluşumuz
Devrimdir diyen
İşçi-köylüdür bu yolda
Devrim türküsü söyleyen

Tercanlı

Ecevit hükümetinin de, gücü gerçekleri giz-
lemeye yetmeyecektir.
Ne demogöji, ne faşist baskılar; halkıma-
zın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücade-
lesini durduramayacaktır.
Hakim sınıflar Mücadele gazetesini yasaklı
yabiller ama Baskı ve Sömürüye karşı mü-
cadeleyi durduramazlar.

Türkiyeli işçiler,yurtseverler,tüm demok-
ratlar, kardeşler

Mücadelenin Türkiye'ye girişinin yasak-
lanması; hakim sınıflardan uzun Mücadele-
ler sonucu söke söke aldığımız sınırlı öz-
gürlüklere karşı girişilmiş yeni bir saldı-
rıdır.

Bu saldırıya karşı direnmek hepimizin gö-
revidir.
Mücadelenin Türkiye'ye girmesinin yasaklan-
ması kararını protesto edelim !
Bu kararın kaldırılması için mücadele ede-
lim !

Yapılacak bütün eylemlere katılalım !

Türkiyeli işçiler, kardeşler

Mücadele gazetemizin yasaklanması, aynı
zamanda batı Almanya'da ki legal örgütlen-
memizin ve mücadelemizin de kanun dışı il-
lan edilmesi için atılmış bir adım; hepimi-
ze ve demokratik örgütlenmemize karşı giri-
şilmiş bir saldıridir. Bu saldırıya hepbi-
rlikte göğüsliyelim ! Yeni saldırılara ha-
zır olalım. Demokratik haklarımızı sonuna
dek savunalım.

Türkiyeli işçiler, yurtseverler,kardeş-
ler ...

Unutmayalım ki halk için gerçek özgürlük
ancak gerçek halk iktidarı şartlarında müm-
kündür. Bu yüzden, Mücadele gazetemizin ya-
saklanmasının kaldırılması için yürüttüğü-
müz Mücadeleyi; gerçek özgürlük mücadelesi
olan halk demokrasisi ve bağımsızlık müca-
delesine bağlı olarak ele alalım !

- MÜCADELE GAZETESİNİN TÜRKİYE'YE SOKULMA-
MA KARARI KALDIRILMALIDIR !

- KAHROLSUN KAMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ !

-YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK
MÜCADELESİ !

B.Ceyhan

YORUMSUZ

1.5.78

CUMHURİYET

PARLAMENTO
KULISINDEN

SENATODA CİDDİ GÖRÜŞMELER

Engin KARADENİZ

ANKARA — Millet Meclisinde Maden Yasa-
tasarısı görüşülürken Cumhuriyet Senatosunda CHP'li Mehmet
Feyyat'ın «Muhabere sınıfının koku alan hayvanları edebat
genel kurulu karıştırdı»

MEHMET FEYYAT — «İhtilâfîler öz evladını yer, bu bir
vakadır. Ama kendisini bir ikbal için davet edenleri yemek
söyle dursun, muhabere sınıfının koku alan hayvanları gi-
bi bunları kullanır da kullanır. Kullandığı sürece de onların
haysiyetine ve varlığına inanmaz.»

Feyyat, gündem dışı konuşuyor ve terâst eylemleri
irdeleyordu.

MEHMET FEYYAT (devamla) — «Sizin yeriniz artık
MHP aldığı için elizi ehliyetten mahrum etmekte-
yim.»

ÖMER UCUZAL (AP) — Herkes baheder ama cezal
ehliyetten sen bahsedemeyiz sayın Feyyat. Senin ehliye-
tin yok.

FEYYAT — Madem ki ehliyetimiz yoktu da fare gibi
ne kudurup duruyorsunuz? (AP anaralardan güldüler)

UCUZAL — Fare babandır..

FEYYAT — Ama ehliyetiz dersin ben de söylene-
söylerim..

BASKAN ATALAY — Sayın Feyyat, sayın Feyyat..

UCUZAL — Senin ehliyetin yok. Bu delil her çıkışta
delillig vererek her zaman bize hurada hakaret ediyor..

İSKENDER CENAP EGE (AP) — Müdahale etmiyorsa-
nuz sayın Başkan, mesela, muhabere sınıfının koku alan
hayvanları, dedi. Nedir bu? Bu ne demektir?

FEYYAT (devamla) — İhtilâfî bekleyenleri kestediyo-
rum. Siz onlardan mısınız?

BASKAN ATALAY — Sayın Feyyat, sayın Feyyat..

FEYYAT — İhtilâfî bekleyenleri-1 ve 10 düşmanları kes-
tediyorum..

BASKAN ATALAY — Sayın Feyyat, sayın Feyyat bir
dakika..

FEYYAT — İşte Başkan, bunları susturamaz ya.. İht-
okula benzettiyolar burayı..

AHMET CEMİL KARA (AP) — Delirdi sayın Başkan de-
lidir.. Her zaman burayı karıştırıyor. Söz vermeyin bu
adama...

BASKAN ATALAY — Sayın Kara bir dakika..

FEYYAT — İdrarhaneden geldi, sarhoş olsa..

BASKAN ATALAY — Sayın Feyyat, cevap vermeyin..

FEYYAT — İdrarhaneye müdahalesi, başka iş görmez..

Değerli arkadaşlarım bakın..

BASKAN ATALAY — Cümleleri toplayın..

FEYYAT — Türk kavramına ırkçılık izafe etmek gibi
cikrin bir yola... İste Romanvalı Celâl Bayar, Doğu Anado-
lu'da bu şekil Nihal Atsız gibi..

ATA BODUR (AP) — Allah belâni versin versen her-
rif. Bu hayvanı konuşturuyorsunuz..

UCUZAL — Sözücüdür, bölücüdür yapan bu adam.

Bütün tahrirlerin başı bu adam..

CAHİT DALOKAY (AP) — Sözücü geri alım..bu adam..

UCUZAL — Bu memleketin evladı nereden gelirse gel-
sin, burası Türkiye'dir..

FEYYAT — Bayar ırkçılık yapmaktadır.. Ne işi var
İhtiyarın orada (Malatya'da)?

UCUZAL — Sözücü geri alım sayın Başkan, sözücü
geri alım..

BASKAN ATALAY — Sözücüdür kestim..

FEYYAT — Saygıları.. (AP anaralardan güldüler)..

BASKAN ATALAY — Cumhuriyet Senatosunun sayın
Üyeleri, Cumhuriyet Senatosunda konuşan değerli Üyeler.

ZAIRE

Afrika'nın en büyük ve en zengin ülkelelerinden biri olan Zaire, Mayıs ayı içinde yeniden önemli gelişmelere sahne oldu. 'Katanga jandarmaları' adı verilen FNLC (Kongo Milli Kurtuluş Cephesi) birlikleri, Zairenin güneyindeki Şaba (Katanga) eyaletinin önemli şehirlerini, Zairenin en önemli maden ve sanayi şehri olan Kolwenziyi ele geçirdi. Bilindiği gibi 'Katanga jandarmaları' geçen yıl da aynı aylarda Şaba eyaletinin, bazı şehirlerini ele geçirmişlerdi.

Şabanın önemli maden şehirlerinin FNLC birliklerinin eline geçmesinden sonra NATO ya üye emperyalist güçler, Zairenin Şaba eyaletine askeri saldırı düzenlediler. Bu saldırıya Belçika emperyalistleri iki bine yakın paraşütçüsü, Fransız emperyalistleri de 700'ün üzerinde paraşütçüsü ile katıldılar. ABD emperyalistleri ve İngiliz emperyalistleri de askeri araç ve gereçlerle Zaire'nin Şaba eyaletine karşı girişilen askeri saldırıya katıldılar. Zaire'ye karşı girişilen bu askeri saldırı, NATO'ya üye batılı emperyalist güçlerin ortaklaşa planladıkları bir saldırıdır. Bu saldırı, NATO'nun Kore'ye karşı giriştiği saldırıdan sonra kendi sınırları dışında giriştiği ilk saldırıdır.

Zaire'ye asker gönderen batılı emperyalist güçler, amaçlarının "Afrikalıların zulmüne uğrayan beyazları kurtarmak" olduğu, ve "insancıl" olduğunu ileri sürdüler. Kısa bir süre sonra "beyazları kurtarma" eylemi biter bitmez geri çekileceklerini açıkladılar. Fakat, Batılı emperyalist güçler, Zaire'ye gönderdikleri askerlerini geri çekmediler. Bugün Şaba eyaletinin önemli şehirleri NATO'ya üye emperyalist güçlerin ve daha sonra Zaire'ye gönderilen Fas askerlerinin işgali altındadır.

Batılı emperyalistlerinin, Zaire'ye karşı giriştiği askeri saldırının amacı, "beyazları, Afrikalıların zulmünden kurtarmak" değildir. Onların korumak ve ayakta tutmak istedikleri, Zaire üzerinde kurdukları hakimiyetleridir. Çünkü bu hakimiyet sayesinde emperyalist güçler, Zaire'nin yer altı kaynaklarını sonuna kadar sömürmekte ve aşırı kar elde etmektedirler. Örneğin bir Belçika tekeli olan Union Miniere, 1977 yılında bu bölgeden 1,3 milyar değerinde maden çıkarmıştır.

Emperyalist uşağı faşist Mobutu'ya karşı mücadele eden ve amaçları, Şaba eyaletinde 'bağımsız' bir devlet kurmak olan FNLC'nin olduğunu ve hangi amaçları için mücadele ettiklerini anlamak için Zaire'nin tarihine ve FNLC'nin gelişmesine bakmakta fayda vardır.

1959'da Kongo halkı Belçika sömürgeciliğine karşı verdiği mücadelede başarıya ulaşmış, ve Kongo'da bağımsız bir devlet kurulmuştu. Yeni Kongo'da (Zaire), Lumumba ilk Cumhurbaşkanı seçilmişti. Lumumba: "Siyasi, bağımsızlık, eğer iktisadi bağımsızlıkla pekiştirilmezse, etkisiz kalmaya mahkumdur demekteydi. İşte bu yüzden sömürgecilerin elinde bulunan büyük tekellerin millileştirilmesi işine girişildi. Belçika sömürgecileri, Lumumba'yı devirmek için, kabileler arası çelişmelerden yararlanmak istediler ve Zaire'nin güneyinde Katanga kabilesinin Lumumbaya karşı ayaklanmasını desteklediler. Amerikan emperyalistleri de Lumumbaya ve onun önderliğindeki Zaire'ye karşı idiler. Bu yüzden BM'de, Katanga ayaklanmasına karşı asker gönderilmesi önerisini veto ettiler. Daha sonra Amerikancı general Mobutu önderliğinde düzenlenen bir darbe ile Lumumba devrildi. Darbeciler Lumumbayı Katanga isyancılarına verdiler. Lumumba öldürüldü. Amerikan emperyalistleri Zaire'de kendi kontrollerinde bir rejim kurulmasını istediklerinden, Mobutu başa geçtikten sonra, BM'lerin Zaire'ye asker göndermesi teklifini onayladılar. BM askerleri Zaire-

B.BERLİN:

B.Berlin'de Moabit hapishanesinde Drenk-mann'ı öldürme, CDU'nun B.Berlin'deki başkanı Peter Lorenz'i kaçırmaya katıldığı iddiası ile tutuklanıp yargılanan Til Meyer, 27.5.78'de iki devrimci kadın tarafından kaçıdırıldı.

Moabit hapishanesi, B.Berlinde milyonlarca Mark harcanarak, kaleye çevrilen, sıkı güvenlik tedbirlerinin alındığı bir hapishanedir.

B.Alman emperyalizmi bu kaçırma olayından sonra bir kez daha gerçek çehresini göstermiş, yaptığı çalışmalarla polis devleti olma yolunda bir adım daha ilerlemiştir.

Polis, B.Berlin ve B.Almanya'da insan avına başlamıştır. Birçok evler didik didik aranmış, seyyar karakollar kurularak, sokaklar makineli tüfekli polislerle dolmuştur. Seyyar karakollar üç ay görevlerine devam edeceklerdir.

B.Alman teknelci burjuvazisi gücünü göstererek halkın gözünü korkutmak, tüm devrimcileri haktan tecrit edebilmek amacıyla yoğun bir propaganda girişmiştir.

Genel olarak gerek dünyada, gerekse B.Almanya'da devam etmekte olan ekonomik ve siyasi krizin neticesi gelişmekte olan devrimci hareket göz açtırmamak için dünya-nın tüm gerici devletleri yaptıkları bir "kutsal ittifak"la, devrimcilere karşı saldırılarını yoğunlaştırmışlardır.

İşte B.Alman emperyalistlerinin bütün faşist ve sosyal faşistlerle yaptığı kutsal ittifak neticesi, Till Meyer, Gabrielle Rollnick ve 4 arkadaşı Bulgaristanda 22 Haziran'da yakalanmışlardır. Yakalanma Batı Alman emperyalistlerinin kriminal polisi ile Bulgaristan devletinin polisinden beraber yürüttükleri çalışmalar sonucu olmuştur. Bu konuda işleri bakanı Baum, Bulgaristanın B.Alman polisi ile çalıştığından kıvanç duyduğunu, ancak uluslararası alanda devletlerarası böyle çalışmalarla "anarşist"lerin kökünü kazıyacaklarını" söylemiştir.

ye gönderildi. Katangadaki (Bugün Şaba bölgesi adı veriliyor.) isyan oldukça kısa sürede bastırıldı. Bugünkü "Katanga jandarmaları" işte bu isyandan arta kalanlardır. Mobutu rejiminin faşist bir rejim olduğu için halk, bugünkü Katanga jandarmalarını bir kurtarıcı gibi gördü. Ancak Katanga jandarmaları adı verilen ordu da Rus sosyal emperyalizminin uşağılığını yappan ve ondan Angola üzerinden geniş çapta yardım alan bir orduydur. Yani Katanga jandarmaları da emperyalist uşağı bir niteliğe sahiptir.

Bu arada Çin halk Cumhuriyeti dış işleri bakanı Hua Zaire'yi resmen ziyaret etmiş ve Mobutu rejimini desteklediğini bildirmiştir. Bugün Zaire çeşitli emperyalist devletlerinin menfaat daşmalarının odak noktalarından biri durumundadır.

Mobutu rejimi esas olarak Amerikan emperyalizmine uşaklık ederken, Katanga jandarmaları da "Rus sosyal emperyalizmine hizmet etmektedirler. Bugün sürdürülen savaş gerçekte, Zairenin zengin yer altı ve yer üstü kaynaklarına ve Zaire pazarına kimin hakim olacağı konusunda emperyalistler arası ve emperyalistler adına sürdürülen bir daşmadır.

FRANSA VE BELÇİKADA PROTESTO YÜRÜYÜŞLERİ

19 Mayıs 1978'de Belçikanın Zaire'ye yaptığı saldırıyı protesto etmek amacıyla Brükselde yürüyüş yapılmıştır. Yürüyüşe üç bin kişi katılmıştır.

Zaire, Milli barış ve gelişme komitesinin hazırladığı bu yürüyüşe polisler saldırmış 46 kişiyi tutuklamışlardır. 2 gün sonra yapılan ikinci bir yürüyüşe üç bin kişi ve çeşitli devrimci örgütler katılmıştır.

PARİS:

Pariste çeşitli devrimci örgütlerin 22.5.78'de yapmayı planladıkları merkezi miting polis tarafından yasaklanmıştır. Bu yüzden şehrin değişik yerlerinde küçük yürüyüşler düzenlenmiş, bu yürüyüşlerde polislerle çatışma çıkmıştır. Yürüyüşlerde toplam olarak 88 kişi tutuklanmıştır.

23.5.78'de Grenoble, Syon, Rennes ve Rouen'de de yürüyüşler yapılmış, bu yürüyüşlerde de polis devrimcilere saldırmış ve birçoğunu tutuklamıştır.

Görüldüğü gibi Belçika ve Fransa halkı emperyalistlerin Zaire'ye yaptığı saldırıyı desteklememekte ve uluslararası dayanışmanın en iyi örneklerinden birini vererek Fransa ve Belçika hükümetlerinin politikalarını yürüyüşler düzenleyerek protesto etmektedirler.

B.Eren

BATI ALMANYA

B.Berlinde polis arama yapıyor!

Bulgar devleti bir yandan, bir devletin diğer bir devletin iç işlerine karışmama ilkesinden, bağımsızlıktan dem vururken, diğer yandan da, B.Alman polislerinin Bulgaristanda devrimci avına çıkmasına izin verip yardımcı olmaktadır. Bu da bize Bulgaristanın sadece lafta sosyalist ve bağımsız olduğunu, gerçekte ise, sosyal Faşist bir ülke olduğunu bir kez daha ispatlamaktadır.

Görüldüğü gibi başta emperyalist, sosyal emperyalist devletler olmak üzere tüm gerici devletler, dünya devrimci cephesine karşı "kutsal bir ittifak" oluşturmuşlardır. Till Meyer'in yakalanması olayı, emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin ve tüm gerici devletlerin devrimcilere karşı saldırıda işbirliği halinde olmalarının en açık örneğidir.

Diğer taraftan, B.Alman teknelci burjuvazisinin polisi, polislik görevini sadece B.Almanya sınırları içinde değil, aynı zamanda tüm gerici ülkelerde de sürdürmektedir.

B.Almanya her geçen gün polis devleti olma yolunda bir adım daha ilerlemektedir.

FRANKFURT

M.Taner

Bilindiği gibi 17 Haziran 1953, D.Berlin'de, CIA'nın hükümete karşı kışkırttığı, fakat işçilerin hoşnutsuzluğu temelinde gelişen bir ayaklanma günüdür. Doğu Almanyadaki bu ayaklanma, B.Almanya'da gerici taraftan her yıl "Birlik günü" olarak kutlanmaktadır.

Bu yıl da, 17.6.78'de, Frankfurt'un Römerberg semtinde, Hitler faşistinin partisinin bir devamı olan NPD (Nationale Partei Deutschlands - Almanya Milli Partisi), Almanya "Birlik" gününü kutlamak istemiş ve merkezi bir yürüyüş düzenlemiştir. Nazilerin yapacağı bu yürüyüşü bir mahkeme yasaklamış, fakat bir üst mahkeme izin vermiştir. Esas amacı, milliyetçi ve intikamcı duyguları körüklemek olan bu yürüyüş, Alman teknelci burjuvazisi desteklemiş, Nazi propagandasının açıkça yapılmasına izin vermiştir.

Devrimciler ise bu gösteriyi protesto etmek amacı ile bir yürüyüş düzenlemişlerdir. Bu yürüyüşe 10 ile 12 bin arasında anti-faşist katılmıştır. Yürüyüş esnasında devrimcilerle polis arasında çatışma çıkmış, polis, devrimcilere var gücüyle saldırmış, Nazileri korumuştur. Çatışmada 90'ın üzerinde devrimci yaralanmış, onlarcası tutuklanmıştır.

B.Alman teknelci burjuvazisi, Hitler faşizminin propagandasının yapılmasının yasak olduğunu lafta ne kadar da söylese, pratikte açık seçik Nazi propagandasının yapılmasına izin vermekte ve onları desteklemektedir.

Frankfurt yürüyüşünde meydana gelen olaylar bunun en açık örneğidir.

Ş.AYDIN

NATO

Her yıl olduğu gibi bu yıl da NATO konferansı dolayısıyla NATO'ya üye 15 devletin başkanları, dışişleri ve milli savunma bakanları Washington'da bir araya geldiler. 2 gün süren 5. NATO zirve toplantısında, NATO üyesi olan Türkiye de katılmış ve Ecevit bu toplantıda başkanlık etmiştir.

NATO devletleri, bu toplantılarında "Sovyetler Birliğinin ve Warschowa paktındaki diğer devletlerin, NATO için tehlikeli olduğunu ve NATO'nun silahlı gücünü modernleştirmek için, milyarlarca para harcayacaklarını" bildirmişlerdir. Carter, "Sovyetler Birliğini Afrika ülkelerinin iç işlerine karıştırmayı; bahsettiği silahsızlanmayı gerçekleştirmediğini ve bu yüzden NATO'yu da silahlanmaya zorladığını" söylemiştir. Carter, "Türkiye'ye uygulanmakta olan silah kısıtlamaları ve engellerin kaldırılması için Kongrenin onayını sağlamaya kararlı olduğunu ve bu konuda başbakan Ecevit'e güvence verdiği"ni açıklamıştır.

Devamı 7. sayfa